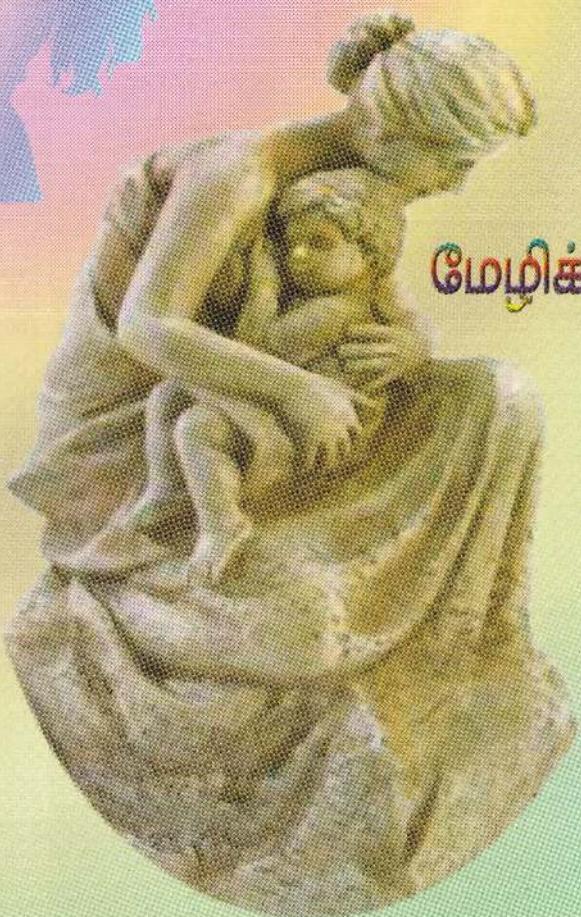

ஆஞ்சாவின் வாசனை

கவிதைச் சுரம்

மேழிக்குமரன்

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - யேர்மணி

மூன்றாண்டு வாசகை

கவிதைச்சீரம்

MANN (ERDE) MAGAZIN

V. Sivarajah

Am Windhövel 18a

47249 Duisburg

Germany

மேழிக்குமரன்

(தமிழ்மணி.கே.கே.அருந்தவராஜா)

வெளியீடு

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜோர்மனி

நால்தரவு

ஆன்மாவின் வாசனை

நாலாக்கம்	: மேற்குமரன்
பதிப்பு	: முதலாம் பதிப்பு 2012
பதிப்புரிமை	: தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜோர்மனி
வெளியீடு	: தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜோர்மனி
அச்சப்பதிப்பு	: கீதா பப்ளிக்கேஷன், கொழும்பு - 13, இலங்கை
மட்டை வடிவமைப்பு	: லோ.அம்பரீசன், பிரான்ஸ்
நால் வடிவமைப்பு	: மேற்குமரன்

Erste Auflage	: 2012
Copyright	: Tamilischer Schriftsteller Verein - Germany
Herausgeber	: Tamilischer Schriftsteller Verein – Germany
Originaltextcopyright	: Schriftstellervereinigung Mezhikkumaran
Umschlaggestaltung	: Herr.L.Ambarreesan, Franconville, France
Druck und Bindung	: Keethaa Publication, colombo -13, Srilanka

தொடர்புகளுக்கு:

V.Sivarajah Am Windhoevel – 18a 47249 Duisburg, Germany. Tel: 0203 8073898 E-Mail: mann_erde_sivarajah@hotmail.com	K.K.Arunkavarajah P.Fach. 120116 59485 Soest, Germany. Tel: 02921 343137 E-Mail: arunkavarajah@gmail.com
---	---

புதையலாய்க் கிடைத்த பொக்கிஷங்கள்!

கவிஞர் என்பவன் தாயின் கருவறைக்குள்ளிருந்து பிறந்து வரவில்லை. ஒருமனிதனை அவனது சமூகமும் அவன் வாழும் கூழலும் தான் கவிஞரனாய்ப் பிரசவிக்கின்றது என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

எல்லோரையும் ஜம்பூதங்களும் ஜம்புலன்களும் ஆக்கிரமிப்பது போல் சமூகத்தின் இன்பதுன்பம், தாழ்வு-உயர்ச்சி, ஊடல்-கூடல் போன்ற பஸ்வேறு காரணிகளும் மேலோட்டமாகப் பாதித்தாலும் அழகியலோடு ஈடுபாடுடையவர்களையும் மென்மையான மனம் படைத்தவர்களையும் அவை பெரிதும் ஆப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றன என்பது எனதுகணிப்பாகும்.

மேற்சொன்ன இன்னோரன்ன காரணிகளினாலான அதிர்வுகளின் எதிரொலியே அவனை ஒரு கலைஞராய்ப் படைப்பாளியாய் எம் சமூகத்தில் உலவவிடுகின்றதென்பேன். அப்பேற்பட்ட மிகச்சிறந்த படைப்பாளிகளுள் ஒருவராய் நான் கவிஞர் மேழிக்குமரனைக் காண்கிறேன்.

இவர் படைத்துள்ள ஆங்மாவின் வாசனை என்ற இந்தகவிதைத் தொகுப்பானது புதையலாய்க் கிடைத்த பொக்கிஷம் என்றால் அது மிகைப்படுத்தவில்லை.

ஏனென்றால் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு இவர் படைத்த அரிய பல கவிதைகள் நூலுருவாக்கப்படாது இருந்திருக்குமேயானால் எக்கு அல்லது இந்த இளைய சமூதாயத்திற்கு இந்த அரிய பொக்கிஷத்தை தரிசிக்க வாய்ப்பில்லாது போயிருக்கவும் கூடும். கவிஞர் விருப்பப்பட்டு இவற்றைத் தோண்டி எடுத்து எம்பார்வைக்கு வைத்தமையினாலே அவை பொக்கிஷமென்று தமிழுலகு உணருகிறது வியந்து கொண்டாடுகிறது.

அத்தோடு இவையனைத்தும் கற்பனைக் கலப்படமில்லாத யதார்த்தக் கவிதைகளாகவே இத்தொகுப்பினை அலங்கரிப்பது ஒரு விஷேட அம்சமாகும். வாசிக்கின்ற ஒவ்வொருவரையும் பினித்துக் கொள்ளும் பல சிறந்த விடையங்கள் விரவிக் கிடக்கும் இக்கவிதைத் தொகுப்பிற்கு அணிந்துரை எழுதுவதை நான் மிகவும் பெருமையாய்க் கருதுகிறேன்.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பலகவிதைகள் அரங்கக் கவிதைகளாய் தமிழை அள்ளி இறைத்தாலும் இன்னும் பலகவிதைகளைக் கவிஞர் மண்வாசனை கலந்த வார்த்தைகளால் நம் செந்தமிழை அள்ளி மலர்த்தியிருக்கின்றார்.

குறிப்பாகக் கம்பன் விழாக் கவியரங்கக் கவிதைகள் சங்கத் தமிழையும், தமிழ்மணிப் பட்டமனிப்புக் கவியரங்கக் கவிதைகளும் திருக்குறள் மாநாட்டுக் கவியரங்கக் கவிதைகளும் கன்னித் தமிழையும் பிள்ளைத் தமிழையும் கலந்து அருவியாய்க் கொட்டுகிறபோது கவிஞர் எங்கள்களுக்களில் உயர்ந்த இடத்தில் ஆசனம் போட்டு உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்.

எம்சமூகத்தின் காயங்களும் நோவுகளும் கவிதைகளாய்ப் பரிணமித்து வாசிக்கின்ற ஒவ்வொருவரையும் சிந்தித்து செயலாற்றுச் சண்டியிழுப்பதனை உணரமுடிகின்றது. எம்மிடையே பரவிக்கிடக்கும் பலஅவலங்களை அள்ளிவரும் வேறு பல கவிதைகள் மனதை அம்புகளாய்த் தைத்து ஒளடதம் தேடுவதனை வாசிக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும், சமூகத்திலும் எம்மொழிமீதான பற்றையும் தம் வழலாற்றுக் கடமைகளையும் சொல்லி நிற்கின்றன.

போரும் மரிப்புகளும் பிரிவுகளும் வலிகளும் மேறிக்குமரனின் சில கவிதைகளில் கருப்பொருளாய் மேலோங்கி நின்றாலும் மனிதனேயமும் மொழிப்பற்றும் எம்மைச் சிந்தித்து செயற்படத் தூண்டுவதனை வாசகர்கள் பலரும் உணர்ந்துகொள்வார்கள்.

சரளமான மொழிநடையில் கைதேர்ந்த தமிழ்மணியான கவிஞனவர்கள் பன்முகப் படைப்பாளி என்பது பலருக்குத் தெரியாத விடையம். மேறிக்குமரன் என்ற பெயரில் பல படைப்புக்களை சுமந்துவருமிவர் ஒருசிறந்த ஆசிரியர் பல அமைப்புகளில் செயலர் தலைவர் போன்ற பதவிகளிலிருந்து பணிபுரியும் சமூகசேவகர். இதுமட்டுமன்றி நடிகர் பேச்சாளர் விமர்சகர் பட்டிமன்றம் நெறியாள்கை ஒப்பனை மேடைஅரங்கம் ஓவியம் உள்ளிட்ட பலநுண்கலைகள் சித்த வைத்தியம்.....என்று இவர்தடம்பதித்த அம்சங்களை நீடிக்கொண்டே

போனாலும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயாய் இவரொரு மனிதனேயமுள்ள சிறந்தமனிதர் என்பதே மகுடம்.

இத்தனைக்கும் கலைத்துறையில் இன்றுவரை இவர் காலுான்றி நிற்பதற்கு நேர்காலம் பாராத இவரின் அயராத உழைப்பும் நேர்த்தியான் அர்ப்பணிப்பும் விடாமுயற்சியும் என்பதை தனிப்பட்ட முறையில் நான் அறிவேன். தமிழிலும் சமூகத்திலும் கொண்ட இவரின் அதீத அக்கறையின் நிமித்தம் இவர் பல நூறுபடைப்புக்களைக் குவித்திருக்கின்றார் என்பது பலருக்குத் தெரியாத விடையம்தான்.

அந்தப்படைப்புகளின் சிலதொகுப்புக்கள் அன்மையில் நூல்களாக வெளிவந்து எம்மையெல்லாம் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியதோடு மகிழ்ச்சியில் மூழ்கடித்து நிற்கின்றன.

அந்தவகையில் இக்கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள இவரின் சிலகவிதைகள் புலம்பெயர் தேசங்களில் எம்மிடையே காணப்படுகின்ற மூடநம்பிக்கைகள் போலித்தனங்கள் போன்றவற்றுக்கு சாட்டையடி கொடுப்பதாயும் பலகவிதைகள் எம்மக்களின் மீதான அக்கறை, மொழிமீதான பற்று இளையோரின் எதிர்காலம் போன்றவற்றை விளம்பியும் நின்றாலும் ஆன்மாவின்வாசனை என்றகவிதை உணர்வின் உச்சத்திலிருப்பதாய் நானுணருகிறேன்.

புத்தகம் சமந்து
புதுப் பொலிவுடன் நான்
நித்தமும் போவதை
நின்றுபார்த்து, நிதானித்து
சித்தம் மகிழ்ந்து
சீதளப்படுபவர்...என்றவரிகள்

நம்எல்லோர் மனதிலும் பசுமையாய்ப் படர்ந்த காட்சிகளாய்க் கணிந்தவை என்பது என்கணிப்பு. தாயன்பின் மகத்துவத்தை அருகிருந்து உணராமல் பிரிவுகளும் ஏக்கங்களும் இடைவெளிகளும் வருகின்றபோதே அந்த உன்னதம் உணர்ப்படுகின்றதனைக் கவிஞர் கணிந்த வார்த்தைகளால் காட்சிப்படுத்திக் கண்களைப் பணிக்கவைக்கிறார்.

இதுபோலவே தோழியும் நானும் என்ற கவிதையிலிடம்பெறும்...
 கருவைச் சுமக்காமலே
 தாயானதகுதியெனக்கு
 வாழ்வின்
 பதிவுகளை இழந்து
 நினைவுகளைமறக்கும்
 நிலையில் அவள்
 என் முச்சுக்கூள்ளவரை
 ஊன்றுகோலாய்
 அவளுக்குநான்....
 என்றவரிகள் கவிஞரின் தனிப்பட்ட வாழ்வின் தடங்களை செப்பி நிற்பது
 பலருக்குத் தெரியாமலிருந்தாலும் என் மனதை இறுக்கமாய் பிழிந்து
 இதயத்தை வருடுகின்றதென்பது நிஜம்.

எனக்கு என்மீது கோபம்... என்ற தலைப்பிலானான கவிதை
 யானது புலம்பெயர் சமூகத்தின் மீதான சாடலாய் வெளிவருகிறது.
 கவிஞர் ஆத்திரப்படுவது நியாயம் என்பதும் படிக்கின்ற வாசகர்களின்
 மனதைச்சுடும் என்பதும் நிதர்சனம்.

இப்படியே ஒவ்வொரு கவிதையின் குறுக்கு வெட்டுமுகங்களைப்
 பார்த்துக் கொண்டுபோனால் இது விமர்சனமாக முடிந்துவிடும் என்ற
 அச்சம் மேலிடுவதால் மிகுதியை நீங்களே நுகர்ந்து பயன்தைய
 வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுவதோடு கவிஞரின் மற்றைய
 படைப்புக்களையும் பெற்று அனைவரும் பயன்தைய வேண்டுமென
 வேண்டி கவிஞர் மேற்கூரமாக்கு என் இனிய வாழ்த்துக்களைத்
 தெரிவித்து அவரின் அடுத்த கவிததொகுப்பை வாஞ்சையுடன் எதிர்பார்த்து
 நிற்கின்கிடேன்.

கவிச்சுடர்:அம்பலவன்புவனேந்திரன்..
 பொருளாளர்
 தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - யேர்மனி

என்னுரை

கவிதை என்பது விதையாக ஊன்றப்பட்டு விருட்சமாக வேண்டும். ஒவ்வொரு கவிதையும் ஒவ்வொரு கவிதை சொல்ல வேண்டும். கவிதை என்பது கவி(குரங்கு) போல உன்மனதை அலைபாய விடாது இழுத்து நிறுத்த வேண்டும். இவற்றில் ஏதாவது ஒன்று உண்டென்றால் அதுதான் கவிதை.

கவிதை எனக்குத் தொழில் இல்லை. ஆனாலும் காலம் செய்த கோலம் என்னை அவ்வப்போது பாதிப்பதுண்டு. அதனால் நான் பிரசவித்த கவிதைகளே இவை.

இயற்கைமீது மோகம், மனிதர்களின் குறைகள் சமூகத்தின் மீது கறைகளாகப் பதியும்போது கோபம். எனது இனத்தின்மீதான தாபம், உறவுகளுடனான பிணைப்பு என்று அவற்றின் வெளிப்பாடே இந்தக் கவிதைகள்.

இவை முற்றமுழுதான எனது கற்பனைகள் அல்ல. தாக்கங்களின் வெளிப்பாடு எனதாயிருந்தாலும், நான் படித்துப் பதியம் வைத்தவைகூட எனக்குத் துணைக்கு வந்திருக்கின்றன. அதில் எனக்குத் துளிகூட வெட்கம் இல்லை. படித்தவற்றை இரைமீட்பதுதான் வாழ்க்கை.

புலம்பெயர் தேசத்து கவலைகளையும், அவலங்களையும், ஆனந்தநங்களையும் எனது கவிதைகளில் பதிவுசெய்திருக்கிறேன். கடந்த மூப்பது வருடங்களாய் நான் காலாற் நடந்து வந்த ஐரோப்பிய தெருக்களின் பனியும் புழுதியும், தாயகத்தின் பரிதாபத்துக்குரியவர்களின் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய்தான் எனது கவிதைகள் உருப் பெற்றிருக்கின்றன.

எமது அக்கறையின்மையால் பதிவுகள் இல்லாத சமூக வாழ்க்கைக்குமறையை பரிதாபமாக ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்ந்து முடித்து விடுகிறோம். அதனால்தான் நமது முதாதையர் யார் என்பதில்கூட எங்களுக்கு குழப்பம்.

நாளைய எனது புகலிடச் சந்ததிக்கு காலத்தின் கண்ணாடியாய் எனது பதிவில் ஒரு கவிதையாவது முகம் காட்டுமாயின் அதுவே எனது மனதுக்கு மகிழ்ச்சிதான்.

என்னோடு வாழ்ந்த உறவுகளின் துயரங்கள் எனது உணர்வுகளைப் பாதித்தபோது நான் எழுதிய கவிதைகளும் இச்சரத்தில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

இக்கவிதைச் சுரத்துக்கு அணிந்துரை வழங்கிய அன்புச் சகோதரர் கவிச்சுடர் அம்பலவன் புவனேந்திரனுக்கு எனது நன்றிகள். கவிதைச் சுரத்தின் பின் அட்டைக்கு கருத்துரை வழங்கியதோடு ஆலோசனைகளும் வழங்கிய திரு.திருமதி.வாகீஸன் சிரோன்மணி (சவிஸ்) தம்பதியினருக்கு எனது நன்றிகள்.

எனது கவிதைகள் கணனியில் எழுதும் போது ஏற்பட்ட எழுத்துப்பிழைகளைத் திருத்தியதோடு, ஆலோசனைகளும் வழங்கிய திரு.திருமதி. தயானந்தன் மாதங்கி (சவிஸ்) தம்பதியினருக்கு எனது நன்றிகள். எனது கவிதைச் சுரத்துக்கு அட்டைப்படம் வடிவமைப்பு செய்துதவிய லோ.அம்பரீசனுக்கு(பிரான்ஸ்) எனது நன்றிகள். எனது நூலை வெளியிட்டு உதவிய யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினருக்கு எனது நன்றிகள்.

குறுகிய காலத்தில் மிகவும் சிறப்பாக அச்சுப்பதிவு செய்துதவிய கீதா பதிப்பக உரிமையாளர் திரு.வி.இராசேந்திரம் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

அனைத்தையும் ஒருவரிகூட விடாது படியுங்கள். உங்கள் ஆரோக்கியமான விமர்சனங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றேன்.

மேழிக்குமரன்
தமிழ்மணி.கே.கே.அருந்தவராஜா
Britischerweg -1, 59494 Soest, Germany.

விமர்சனங்களை அனுப்புவதற்கு: rajah27@hotmail.com அல்லது
V.sivarajah, Am Windhoevel -18a, 47249 Duisburg, Germany

காட்டு லீலை?? லீலை??

பரந்து கிடக்கும் பூமியில்
 சுரந்து சுகம் பெருக்கி
 வாழ்வின் அடிநாதமாய்
 ஆழந்து நின்று
 அன்புடனும், பண்புடனும்
 சூழந்திருந்து
 சுந்தர மகிழ்ச்சிக்கு
 சுரம் சேர்த்து
 சிந்தனையுள் கலந்துவிட்ட
 சீர்பெற்ற மானுடம்
 எங்கே! எங்கே!

மனிதரை மகிழ வைத்து
 முனிவருள் முகிழ்ந்து நின்று
 நுனிவரை வாழ்விலே
 இனிதான் இன்பமாய்
 கனிதரும் சுவைதந்து
 புனிதமாக புன்னகை செய்த
 மாசக்தி மானுடம்
 எங்கே! எங்கே

மொழிகளினால் அழிந்து
சமயங்களினால் சமைந்து
இனங்களினால் பிணங்கி
சாதிகளினால் வீதிக்கு வந்து
பித்தம் பிடித்த யுத்தங்களினால்
மொத்தமாய் அழிந்து போன
சத்தியமான மானுடம்
எங்கே! எங்கே!

நிலம் பிடிக்கும் நீசர்கள்
கலம் பிடித்த காரணத்தால்
பலம் இழந்து போய்
நலம் அழிந்து நலிவுற்று
புலம்பெயர்ந்து வந்து, உலகை
வலம் வந்து வாடி
முகம் இழந்து போன
மானுடம் எங்கே! எங்கே!

அக்ஷி வாழ்வு

அன்னையின் மடியிலே அனாதைகளாகியதால்,
 அந்நிய மண்ணிலே அகதிகளானவர் நாங்கள்!
 கன்னமிட்டு நாம், கள்ளவழி நடந்தவரல்ல
 அன்னமிட்டு அறவழி கண்டவர்கள்!

வடக்கு கிழக்கை ஒடுக்கிவிட
 அடக்குமுறையை தொடக்கி வைத்து
 ஆளும் வர்க்கம் சொன்ன
 பாழும் பிழை முறையை
 வாழும் வழியென
 தாளமிட மறுத்துரைத்தோம்.
 கல்வியும் செல்வமும்,
 கைப்பிச்சை என்றனர்!

சொல்லுறுதி கொண்டவர்கள்,
 பல்லிலிக்க மறுத்து விட்டோம்.
 விண்ணிலும் மண்ணிலுமாய்,
 சன்னமழை பொழிந்ததால்
 வண்ணமய வயல்களும்,
 பண்ணைகளும் அழிந்தன
 எண்ணக் கனவுகளை
 ஏறிகணைகள் துளைத்திடவே
 கன்னியரும், காளையரும்,
 திண்ணைப் பெரியோரும்,
 உண்ணவின்றி உறங்கவின்றி
 உயிரிழந்து போயினர்.

நஞ்சையுடைய வஞ்சம்,
 விஞ்சி நின்று விரட்டியது.
 வெஞ்சினம் கொண்டவர்,
 வெகுண்டு எழுந்தனர்.

மிஞ்சியதில் அஞ்சியவர்,
 நெஞ்சம் பதைபதைத்தனர்.
 எஞ்சிய வாழ்க்கையை
 கஞ்சியைக் குடித்தேனும்,
 பஞ்சமின்றி வாழவென
 கொஞ்சி மகிழ்ந்த
 மஞ்சநகர் நாட்டை விட்டு
 தஞ்சமடைந்து
 கெஞ்சி வாழ்கின்றோம்.
 அகதி வாழ்வொன்றும்,
 மேன்மையானதல்ல
 அலங்கோலம் நிறைந்த
 விலங்கொத்த வாழ்வு
 எந்தப் பகுதியைப் பார்த்தாலும்,
 சகதியான சஞ்சலம்தான்,
 விகுதியாக மிஞ்சி நின்று
 தகுதியென்று சிரிக்கிறது.
 அண்ண மொழியும், அன்னிய மொழியும்,
 பின்னிய இரட்டைக் கலாச்சாரமுமாய்,
 தண்ணீரில் கலந்த பாலென
 சின்னா பின்னமாகிச் சிதறிய
 கண்ணீர் வாழ்க்கையிலே
 கவலையாய் சிரிப்பவர் நாம்.
 புகலிடத் தமிழரென்னும்
 புதிய சமுதாயம்,
 சகலதையும் இழந்து
 சல்லாபமிட்டு
 அகலக் கால் வைத்து
 அடிமையாகிறது.
 ஆயுத ஏற்றுமதிகளின்,
 காகித ஒப்பந்தங்கள்,

கையெழுத்தாகும் வரை
 அகதி இறக்குமதிகள்
 தொகுதி தொகுதியாய் - இங்கு
 தொடரும் தொடரும்.
 கந்தையானாலும்
 கசக்கிக் கட்டி
 பந்தமும் பாசமுமாய்,
 சொந்தம் கொண்டாடி
 சிந்தை மகிழ்ந்திருந்த
 நம் விந்தையிகு நாட்டில்,
 சொந்தங்கள் கதறியழி
 பந்தங்கள் பரிதலிக்க
 குந்தவந்த இடத்தை.. நாம்
 சொந்தம் கொண்டாடுவதில்
 குறியாக எப்பொழுதும்

ஒ புகலிடத் தமிழர்களே!
 அகத்தீ வளர்த்திருக்கும்,
 அகதிகள் நீங்கள்!!
 அகத்திக் காயாக
 இகத்திலிருக்காமல்,
 சிந்தனையை சிதற விடுங்கள்!
 மகத்தானவர்களாகுங்கள்!
 மனிதர்களாகுங்கள்!! மனிதர்களாகுங்கள்!!

குறை அந்த வந்

என்னோடு வாழ்ந்து, இன்று
 என்னுள் வாழ்ந்து வரும்
 அன்பான பொன்னருமை மகளே!
 ஆற்றுப் படுக்கைகளில்
 என் கைபிடித்து
 சேற்றுக்குளிருந்து ஆட்டும், புது
 நாற்றாக நீ நடந்துவந்தது.
 நேற்றுப் போலிருக்கிறது.
 மறக்க முடியவில்லை
 சாற்றுகவிபோல சரளமாக
 ஊற்றாய் எனக்கு நீயுரைத்த
 கூற்றுகள் என்றும் என்னோடு
 நேற்றிருந்த வாழ்வின் நினைவாக
 வீற்றிருந்து விரலசைத்து
 விந்தை காட்டி விழிக்க வைத்து
 சிந்தை முழுதும் சிறகடித்து-
 என்னை கந்தையாக்கி
 கண்ணீருக்க வைக்குதடி
 வரம்புகளில் வலம் வந்து
 நரம்புகள் புடைக்கச் சிரித்துநான்
 விரும்புகின்ற வித்தை காட்டிய
 அரும்பு மலரே!
 என் அன்பு மகளே!!
 வாடைக் காற்றோடு கலந்து
 ஆடைகட்டிய சிட்டாகப் பறந்து
 வயல்வெளிகளைங்கும் தாவும்
 கயல்விழி மானெனத் துள்ளிய,
 என்மீது மையல் கொண்ட மகளே! மகளே!!

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜேர்மனி

கூற்றுவராய் கூடி வந்தோர்- உன்
 காற்றை நிறுத்தி கூட்டைக் குதறி
 தேற்றுவாரில்லாது என்னைத் தனியணக்கி
 ஆற்றாத துன்பத்தில் அழுந்த விட்டனர்.
 பகல்வேளைப் பொழுதில் படுகோபமாக
 கத்தி, துப்பாக்கி, பொல்லுடன்
 கத்திவந்தவர், சுற்றிவளைத்து
 அன்னை என்னைதிரே கண்மணி உன்னையும்
 ஆண்கள், குழந்தைகள், சிறுவர்
 பெண்களை முப்பத்தைந்து பேரை
 கிலிகொள்ள வைத்துப் பலிகொண்டு போயினார்.
 வித்து நீ செத்துப் போய்
 பத்து வருடங்கள் பறந்தோடி விட்டதம்மா!
 ஜேயோ அம்மா என்று
 அலறியே மரணித்தாய்!
 கையறு நிலையில் கலங்கியே நானும். . . .
 ஆறாத அந்த வலி
 என்றுமே கீறாக
 மாறாத வடுவாய் என் மனத்திரைகளில். . . .

கவனுடன் புபுந்து

ஊருக்குள் எல்லோரும் போய்விட்டார்கள்
 ஆருக்குத்தான் அந்த ஆசையில்லை.
 அண்ணன் அனுப்பி வைத்த
 வண்ணமிகு வீடும், வசதியான காரும்
 எண்ணமெல்லாம் நிறைந்து, படங்களாய்
 அவனை வாட்டி வதைத்தது
 மனனம் செய்து வைத்த
 கனமான வெளிநாட்டு ஆசையை
 கணனித் தொலைபேசியில் தன்
 கருத்தாக வெளிப்படுத்தி, அண்ணைக்கு
 உருத்தோடு சொல்லி வைத்தான்.
 ஆழியும், அவையஞரும் ஆலாய் பறக்கினம்
 சாமி மேல சத்தியம் தம்பி
 தவணையிலை காசு குடுத்தாவது
 அவனையும் கூப்பிட்டாம்
 கொப்பர் சொன்னவர் என்று அம்மா
 ஒப்பாரி செய்து வைத்தா
 களவாகக் கடவுச் சீட்டுச் செய்ய
 அளவான படம் கொடுத்தான்
 ஏஜன்சிக்கு காசு கட்டினதோட
 எடுப்பாக வளர்ந்திட்டானாம்
 மாப்பிள்ளை வளர்த்தி போல இது
 பிரயாண வளர்த்தியென்டு அம்மா
 பூரித்துப் போய் நின்டா
 கிழக்கு ஜேரோப்பாவுக்குள்
 வெறுங்கையுடன் வந்து
 படாத பாடுபட்டு பட்டினி கிடந்து
 இழக்க ஒன்றுமில்லை என்பதுபோல

அழாக்குறையாக அலுத்துப்போய் மனப்
 புழக்கத்தோடு இங்கு வந்து சேர்ந்தான்
 விடியுமோ! வாழ்வு முடியுமோ என்று
 அடிமனதிலிருந்து அசரப்பயம் ஆட்டியது
 மொட்டைத் தலையிலை உருத்திராட்சக்
 கொட்டை அணிந்து பட்டை பூசிய
 சுட்டிபுரத்து சுப்பிரியின் மகன் இன்று
 சுத்துமாத்துக்கள் செய்வதிலே
 அத்துப்படியாகி அலைக்கழிந்து வீதிகளில்..
 பிடிப்பாமல் வந்து சேர்ந்தால் தாலிக்
 கொடியளவில் சங்கிலி போடுவதாயும்
 கழிமனத்தோடு காவடி எடுப்பதாயும்
 அண்ணி சொன்னபடி ஜேரோப்பிய
 புண்ணிய பூமியின் அருள்மிகு....க்கு
 இலஞ்சம் கொடுப்பதாய் இறைவனுடன்
 கஞ்சத்தனமில்லாமல் ஒப்பந்தம் போல்
 நேர்த்திக் கடன் ஒன்று வைத்து
 ஏத்திக் கும்பிட்டு இறைஞ்சினான்
 அலுப்பில்லாமல் வந்து சேர்ந்து
 முழுக்கடனும் அடைத்து விட்டான்
 தண்ணியடிப்பதும் தகாத செயல்களும்
 எண்ணியபடியே தவறாமல் செய்துவிட்டு
 வெள்ளிக் கிழமைகளில் விரதம் - எனக்கு
 அள்ளிக் கொடுப்பது அந்த அருள்மிகு
 என்று சொல்லிச் சொல்லியே ஏதுவாக
 என்றும் ஏமாத்து வேலைகளில்
 கல்யாணம் முடிந்து கைக்குழந்தை வந்தாச்சு
 தலையிடி வந்து தவித்தாலும் அந்நினைவு
 மலையிடியாய் வந்து மருள வைக்கும்
 நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றாதது
 நேர்த்தியற்ற செயல் என்று மனம்

வேர்த்து விறுவிறுத்து வேதனைப்படும்
 மண்ணில் அவர் படும் வேதனை போக்க
 “மண்” சஞ்சிகை விடுத்த கோரிக்கையெல்லாம்
 எண்ணத்தில் என்றும் ஏறியதில்லை
 உவங்கள் எல்லாம் ஏழாத்துக்காரர் என்று
 பல்லினித்துப் பகிடியாய் சொல்வதில்
 தவங்கள் செய்யும் தத்துவ ஞானியாவான்
 உணவருந்தி உட்கார நேரமில்லை
 கணவனும் மனைவியும் மாறிமாறி வேலை
 பேச்கவரவில்லைப் பிள்ளைக்கு என்ன
 ஆச்சு என்று அடுத்தவீட்டு அன்றி கேட்க
 முச்சு நின்றுவிடும் போலிருந்தது
 அள்ளிக் கொண்டுபோய் டாக்டரிடம் காட்ட
 பிள்ளைக் கொண்றுமில்லை என்று சொன்னார்
 அறியாததே அவங்கள் உப்பிடித்தான்
 ஆறுமாதமாச்சு அம்மா எண்டு கூப்பிடவில்லை
 குறிசொல்லும் அம்மனிட்ட போனால்
 குறைதர்ந்து குழந்தை பேசும் என்று
 இறைவாக்குச் சொன்னார். இந்திரன் அண்ணர்
 நிறையச் செலவுசெய்து அங்கேயும் போயாச்சு
 பறைய வரவில்லையென்டு பதறியது மனம்
 போர்தியிருந்த மனத்திறர விலக்கி
 நேர்த்தி செய்வதாய் அருள்மிகு-வை
 தோத்திரம் பாடி மனதுள் தொழுதான்
 சீட்டுக்கட்டிச் சேர்த்த பணத்தை, வேறு
 சாட்டுச் சொல்லிக் கழித்தெடுத்து
 காவடி எடுப்பதற்குக் கச்சிதமாய்
 சேவடியை நினைத்து செயல்களாற்றினான்
 அஞ்சு பவுணிலை சங்கிலி போதுமென்டு
 கொஞ்சம் மொழியில் கொண்டவள் சொன்னாள்
 அஞ்சுகம் பேச்கக்கு ஆமா என்றான்

தன்வயதைக் கொடிப்பவுணில் மனைவிக்கு
 பொன்னதனால் செய்த குற்ற உணர்வு வர
 தாலிக்கொடியளவில் சங்கிலி செய்வதாய்
 கேலிக்கோ சொன்னாய் என்று - மனக
 வேலிகுள்ளால் எட்டிப் பார்த்து சிரித்தது
 அப்ப சொன்னது உண்மைதான்
 இப்ப முடிஞ்சது இவ்வளவுதான் எனச்
 சப்பை கொட்டி மனதைச் சரிசெய்தான்
 அழைப்பிதழ் அடித்து அனைவருக்கும்
 சளளப்பில்லாமல் கொடுத்தான்
 மேளமும் நாதஸ்வரமும் பிடித்து
 ஆழமான பக்தியென்று அறிவிப்புச் செய்தான்
 தேருக்குப் பின்னாலே தெரிந்த முகங்களுடன்
 ஊருக்கு முன்னாலே காவடி சுமந்து- பட்டு
 வேட்டி கட்டி மேல்மேனி வெறுமையாகக்
 காட்டியபடியே கடுங்குளிரில் நடுங்கிட
 கைதடிப்பழனியின் கடைசி மகன்
 கைத்தடியாலே மேளத்தில் சிந்து வாசிக்க
 ஆலங்கட்டி மழைபெய்த பனிக்கட்டி மேலே
 கால் அகட்டி வைத்து கடும்விறைப்பு மேலிட
 தத்தக்கப் பித்தக்க என்று தவறி ஆடினான்
 ஆச்சரியம் மேலிட அங்கு ஜேர்மனியர்-மயிர்க்
 கூச்செறிந்து படங்கள் கிளிக் செய்ய
 அரோகரா என்று அனைவரும் முழங்கிடப்
 பரோபகாரமாகப் பக்திக் கடனை முடித்தான்
 வெறுங்காலுடனே குளிரில் நடந்து
 பெருமேனியெங்கும் குளிர்காற்றுப் படர்ந்து
 சவாதநோய் கண்டு சள்ளென்று வலிக்க
 உபாதையாலே உருண்டு புரண்டான்
 விடுப்பறியவும், விபரம் தெரியவும்
 விடுப்பெடுத்து வந்தவர்கள் விமர்சனம் செய்து

தாளம் தப்பாத தரமான ஆட்டம் தம்பி
 வாழும் வரைக்கும் மறக்க முடியுமோ என்றனர்
 அவனியில் இது அண்டப் புழு
 அவனே அறிவான் அவஸ்த்தைப் பட்டதை
 பாருங்கோ பிள்ளை அம்மா என்கிறானென
 பாருக்குள் புதுமைபோல் பத்தினியுரைத்தாள்
 காகமிருக்கப் பணம்பழும் விழுந்ததெண்டாலும்
 தேகம் சிலிர்க்க தெண்டனிட்டான்
 அந்த அருள்மிகுடவின் அற்புத
 விந்தையே விந்தையென்றான்
 நேர்த்தி முடித்த நிறைவுடனே மனதை
 ஆத்திக் கொண்டு அமைதியானான்.
 முடப்பழக்கங்களும், முட்டாள் தனங்களும்
 கூடப்பிறந்தவைபோல் குலவும் வரைக்கும்
 முடியுமான காரியமல்ல, முழுமையான
 விழியல் என்பது வெகுதூரத்தில்..

காதலிஸ்துப் பெருமருட்டு

காதலித்துப் பார்
கவலையை நீ மறப்பாய்,
பேதலித்த மனதுக்கு
பெருமருந்து காதல்தான்.

தாய் முலையை இடித்து
வாய் நிறையப் பால்குடிக்கும்,
காயமில்லா மனசு கொண்ட
சேயதனை நித்தமும் நீ காதலித்துப்பார்!

ஆராரோப்பாடி அகமகிழ்ந்து
பாராட்டைப் பார்க்காமல்.
யாராரோ செய்யாததெல்லாம்,
ழுராவும் செய்கின்ற தாயவளை.....

கண்ணுள் கலந்து கவிதையாகி
உன்னுள் உறங்கி உயிராகி
மண்ணுள் வளரும் மாமரமாய்,
செந்நீரில் செறிந்த மனையாளை....

கற்றவர் நட்பை நலமுடன் பெற்று
குற்றமில்லாப் பெருநெஞ்சுடனே
மற்றவர் நலனை நானும் பேணும்,
நற்றவம் கண்ட மானுடநேயரை.....

வக்கிரமான மனசுக்காரர்
உக்கிரமாய் நடத்திவரும்,
அக்கிரமக் கொலைகளில்லா
அக்கிரகார ஆனந்தப் பூமியை.....

காற்றையும் கடல்லையையும்,
சேற்றில் வளரும் நாற்றையும்,
ஆற்றையும் அருமலையையும்,
வேற்றுமை காட்டா மழையையும்....

பூதிலநுத் பூடி

நெருப்புக் கணைகளை மூட்டி
 இருப்புக்குடிகளை எரித்து
 உறுப்புடை உடல்களை அறுத்து
 வெறுப்புக் கொலைகளை செய்து-பாசிச
 திறப்புக் கோர்வையைக் கொண்டு
 ஒருப்புக்களை ஒருங்கே சிதைத்து-மனிதச்
 சிறப்புக்களை சீரழித்துத் தொலைத்து
 மறுப்புக்களை காறி உமிழுந்து தனக்கு
 கறுப்புக் கரியூசிய ஆடி.....

சிறையிருந்தவரை கறைபடிய
 அறைந்து கொன்றனர் அன்று
 உறைந்து தொலைந்தது உதிரம்
 கரைந்து முடிந்தது கண்ணீர்
 நிறைந்து வழிந்தது நீசம்-அதனால்
 விரைந்து அழுதது தேசம்
 குறைந்து போனது குதாகலம்
 மறைந்து போனது மானுடம்

பாவி மனிதர்கள்
 ஏவி விட்ட ஏவலாளர்
 ஈவிரக்கமின்றி தலைகளை
 சீவி முடித்துக் கொக்கரித்து
 தாவி அழித்துச் சிரித்தனர்-ஜயகோ
 கேவி அழுதனர் தமிழர்
 கூவி அழைத்தனர் உதவிக்கு
 மேவிட யாருமின்றி
 ஆவி துடிதுடிக்க
 அடங்கிப் போயினர்

நிர்ப்பந்தங்களினால் பல
ஓப்பந்தங்கள் வந்து போகின்றன
செப்பனிடவென்று வந்து
அப்பம் பகிர்ந்த பூணைகளாகப் பலர்
செப்பிய வார்த்தைகள் ஏராளம்
எப்பவரும் எப்படி வருமென்று-வெறுமையை
சப்பிய வாடிடன் சமாதானத்திற்கு
ஏங்கியவர்களாய் நாங்கள்.....

அக்கிரகாரத்தில் அசைவம் மணக்குதென்று
வக்கிரமான வசைவுகளைப்பாடி
விக்கிரமாதித்தன் வித்தைகளைக் காட்டாது
ஜக்கியமாகி அமைதிக்கு வழிகாணும்
முக்கிய முனைப்பு வேண்டுமென
உக்கிரமாக உரத்துச் சொல்வோம்

சுக்கிரனைச் சுற்றிவரச்
சுறுசுறுப்பாய் ஆய்கையிலே-வரலாற்றுச்
சக்கரத்தை பின்தள்ளப்
பிரியப்படும் மானுடரே
செக்கிமுத்த மாடாகச்
சொன்னதையே சொல்லாது-தீவுக்கு
சொர்க்கமான வாழ்வு தரும்
சமாதானம் சமைத்திடுவீர்
குருத்துக்களை குதறியெடுத்து
உருத்துக்களை உருக்குலைத்து
கருத்துக்களை மறுதலித்து
குருதிக் குளியல் ஆடி
விருதுக்குரிய ஆடி,
ஆடியாடி வந்து போகிறது
கோடியின்ப வாழ்வும், வளமும்-மீண்டும்
நாடியெம்மை வருமா! சுகம் தருமா?????

- 17.07.02 -

பூஸ்கள்

வீடுகள் தோறும்
 புறாக்கள் கூட்டம்
 தேசமெங்கும் தேடினாலும் சமாதானம்.....???
 மிருகங்களின் காடுகள்
 தோறும் அமைதி
 மனிதர்கள் வாழும் நாடுகள் தோறும்.....???
 விலங்குகள் கூட தம்மினத்தை
 தாமே கொல்வதில்லை
 மதம், இனம், மொழி, சாதி என்று
 மனிதர்கள் நாங்கள்..???

வேள்விகள் நடாத்திப்
 பலிகளைக் கொடுத்தோம்
 யுத்தங்கள் நடாத்தி
 இன்று நாங்கள்....???

புலம் பெயர்ந்த பறவைகள் கூட
 தாய் நிலத்தை மறப்பதில்லை
 குந்த வந்த இடத்தையே
 சொந்தமாக்கிடும் நாங்கள்....???

சர்வதேச மயமாக்கல் என
 சுரண்டலில் முதலாளித்துவம்
 சீட்டுக் கட்டி வட்டிக்குக் கொடுத்து
 ஏதுமறியாமல் நாங்கள்....???

யுத்தம் வேண்டாமெனச் சத்தமிடுவோர்
 மனமெங்கும் கந்தக எண்ணங்கள்
 உலக சமாதானம் வருமென
 நம்பிக்கையுடன் நாங்கள்....???

பூஞ்சாவின் வாசனை

கறுத்த உருவம்,
 அன்பு கனத்த இதயம்
 குறுகுறு நடை,
 குட்டையான தோற்றம்
 உறுத்தவருக்கும்
 உதவிடும் பாங்கு - தன்னை
 ஒறுத்து வாழ்ந்து,
 ஒற்றுமையை உணர்த்தி
 கூட்டு வாழ்க்கையிலும்
 குடும்பப் பாங்கிலும்
 நாட்டுப்பற்றை நயமுடன்
 விளங்க வைத்த
 அன்னையின் வாசனை
 என் ஆண்மாவின் வாசனை
 என்னை அறியவைத்து
 என் சவாசத்தில் நிறைந்து
 தன்னைத் தந்து - என்
 தாழ்வுகளை நீக்கி
 திண்ணையில் உறங்கித்
 தீஞ்சுவைப் பாலுட்டி
 மண்ணைத் தட்டி
 மடியிலிட்டுத் தாலாட்டியவள்
 எளிய வாழ்வுக்கு
 எடுத்துக் காட்டாக
 புளிய மரத்தின் கீழ்
 பூக்கள் படர்ந்திருக்க
 தென்னோலைக் கிடுகு
 பின்னும் போதெல்லாம்

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜேர்மனி

பின்னக் கணக்கினை
 சொல்லித்தந்து
 வெல்லும் தமிழின்
 வேர்ச்சொற்களை
 வெல்லமாகச்
 சொல்லும்படி வைத்து
 கற்பவர் நாள்சில,
 கல்வி கரையில
 என்னும்சொற்பதங்களை
 வாழ்வினால் தெளிய வைத்தவள்
 வேளைக்கெழுந்து
 வெறுமையாய் பசித்திருந்து
 காலை உணவு செய்து
 களைத்துப் போனாலும்
 பாலைப்பழம்போல்
 மனதில் பதிந்திருக்க
 வாய்ப்பாடு சொல்லித்தந்து
 வகையாகச் சாப்பாடு ஊட்டிச்
 சந்தோஷப்பட்டவள்
 அழுக்குப்பை மாற்ற
 அலுப்புப் பட்டால்
 கிளுக்கென்று சிரித்துக்
 கிட்ட வந்து
 வெளுத்த உடை உடுத்தி
 அருகில்லிழுத்து
 அழகை இரசிப்பவள்
 புத்தகம் சுமந்து
 புதுப் பொலிவுடன் நான்
 நித்தமும் போவதை
 நின்று பார்த்து, நிதானித்து
 சித்தம் மகிழ்ந்து

சீதளப்படுவள்
 முப்பது பிள்ளைகளுள்
 வகுப்பில் முதல் பிள்ளையாய்
 எப்பொழுதும் நான்
 வருவது கண்டு
 ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவந்து
 சான்றோனாக்கிடச்
 சகலதும் செய்தவள்
 வறுமையில் வாழ்ந்த
 வலிகளைக் கொண்டும்
 பொறுமையாகிப்
 பொக்கிழமாய் பாதுகாத்து
 சிறுமைப்படாது,
 சிதறிப் போகாது
 திறமையானவனாக்கிடத்
 தானே பசித்திருந்த
 பெருமைகளைக் கொண்டு
 பெரியவளானவள்
 அங்குமிங்குமாய்
 அலைந்து திரிந்து
 கங்கு மட்டைகளைப்
 பொறுக்கி வந்து
 குங்கும நிறமுடைக்
 குமிழ் மண் சட்டியில்
 தெங்குப் பால் விட்டுத்
 தெவிட்டாத சுவையுடன்
 பொங்கி மணத்திடப்
 பொங்கல் செய்திட
 இடுப்பினில் என்னைச்
 சுமந்த படியே
 அடுப்புதி அழகுடன்

சமைத்துத் தந்தவள்
 தொங்கு உறித்தயிரை
 தோண்டி எடுத்து
 பங்கு போட்டுப்
 பாங்குடன் பகிர்ந்தளித்தவள்
 நோய் வந்து நொந்து பட்டு
 பாயில் படுத்தாலும் - எங்களைப்
 பசிகாக்க விடாது ஏதும்
 புசிக்க வைக்க வேண்டுமென
 அடுப்படி வாசலில் அமர்ந்திருந்து
 எடுப்படி வேலைகள் செய்வித்து
 ஆவி மணத்திலே
 அளவைக் கண்டு
 தூவியே உப்பும், தூளும் இமோறு
 ஏவிவிட்டு எளிமையாய் சமைப்பித்து - நாம்
 சேவிக்க வைத்திடும்
 செயல்திறன் கொண்டவள்
 தமிழ்த் தாய் ஒவ்வொருவரும்
 ஒவ்வொரு தனியான வரலாறு
 அமிழ்தாக அன்பையூட்டி
 அரவணைத்தவர்கள்
 காக்கை சிறகினிலே
 கரிய நிறமென்றாலும்
 யாக்கை கொள் மனதில்
 தன்குஞ்சு பொன்போல
 ஆக்கித் தந்து
 ஆறுதல்படுத்தி
 உருக்குவித்து
 உண்மை உணர்வித்து
 ஏக்கம் தவிர்த்து
 எளிமை காட்டி

காக்கும் கரங்களாய்
 கடைசிவரை இருந்து
 கேட்கும் அணத்தையும்
 தெளிய வைத்து
 தாக்குப் பிடித்தென்னை
 தரணியில் உயரவைத்து
 தூக்கம் கெட்டு
 நான் தூங்கப் பார்த்திருந்து
 தேக்கிவைத்த
 தெளிந்த பாசத்தை
 நீக்கிடாமல்
 நிமிர்ந்து கொப்பளித்து
 நாக்கை வளைத்து
 நாலுபேர் பேசாது
 நோக்கமுடைய
 வாழ்வினைக் காட்டி
 போக்கிடமெதுவெனப்
 பொழுதினில் புரிய வைத்து
 மாக்களை ஓவ்வாத
 மனித வாழ்வில் - நேர்மை
 வாக்கினில் வலம்
 வர வைத்தவள் இன்று
 உடுப்புகள் நனைந்திடும்
 ஊர் வெய்யிலில்
 கொடுப்பனையில்லாக்
 கோலக் கனவுடனே
 விடுப்பெடுத்து வருவேன்
 என விழித்திருப்பவள்
 ஆற்றுக்கு அணையிடுதல்
 காற்றுக்குக் கடிவாளமிடுதல்
 கற்றுக்கு கறுலாம்

ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா??
 ஊற்றுப்போல உண்மை அன்புடன்
 வீற்றிருக்கும் அன்னையும் அப்படித்தான்
 மின்னஞ்சல், மின்சாரம் கண்ணால் பார்ப்பதில்லை
 மின்னல் போன்ற தாயின் ஆசியும்
 மின்னாசியாகும்,
 மினிர வைக்கும் வாழ்வை
 துடுப்புகளின்றி
 தூரத்தே போயலையும்
 தொடுப்புகள் அற்ற
 தோணி போல வந்து
 ஆயிரம் மைல்களில்
 அகதியாய் இருந்தாலும்
 பாயிரம் பாடிடும்
 அம்மாவின் நினைவுலைகள்
 மறுமை உண்டென்றால்
 மறுபடியும்
 அருமை மகனாக
 அவளிடம் பிறந்திட
 உரிமையுடனான
 உள்ளத்து ஆசையுண்டு

- 15.08.03 -

கறுப்பு ஹாணி

மங்காத புகழ் கொண்ட
எங்கள் வாழ்வும், வளமும்
வங்கக் கடல்லைக்குள்
சங்கமித்துப் போனதேன்?
கறுப்பு யூலை என்றோரு
படுகொலை
கண்ணீருள் கலக்குமுன்
இன்னுமோர்
நவாலிப் படுகொலை
கறுப்பு ஞாயிறாய்
வெறுப்புற வந்ததேன்?.

மலங்க விளித்து
கலங்கி நிற்கும்
விலங்கதைப் பிடித்து
விளங்காத மனிதர்கள்
வேள்வி யாடுவது
அடாத செயலென
அடித்துப் பாடிய,
தங்கத் தாத்தா
அங்கமாய் வாழ்ந்தவூர்
எங்கள் நவாலி!

இரண்மான சுற்றிவளைப்பால்
பிராண்னைப் பிடித்துக் கொண்டு
ஆரணங்குகள், மைந்தர் முதல்
அன்பு முதியோர் வரை
அலறிப் புடைத்து

அயலிலிருந்து ஓடிவந்தனர்!
 ஆலயத்தில் சரண் புகுந்தால்
 காலனவன் கண் படாதென்று
 பேதுருவானவர் கோயிலில்
 ஆதரவு தேடி, அகதிகளாயினர்.

சொந்த மண்ணில் சுகமிழுந்து
 வெறுங்கையாய் வளமிழுந்து
 வந்தவரை வரவேற்று
 சொந்தமென்று கொண்டாடி
 வெந்ததையளித்து
 விருந்தோம்பல் செய்திட
 கூடியே பெரியவர்
 சடுதியாய் சமைத்தனர்.

ஊனமுற்ற உறவினரை
 உயிர் கொடுத்த பெற்றோரை
 கூட்டிவர முடியாமல்
 வீட்டிலே விட்டவர்கள்
 கானகத்தில் விட்டது போல்
 கதிகலங்கி நின்றனர்.
 சிதறிப் போக விடமாட்டோம்
 பதறாதீர் பெரியோரே
 ஆனவரை உதவிடுவோம்
 பேணிக் கொணர்ந்திடுவோமென
 குறைப்பட்டு நின்றவரைக்
 கனிமொழியால் தேற்றிவிட்டு
 புறப்பட்டுச் சென்றனர்
 துணிவான பெரியோர்கள்!

புக்கென்று வந்த புக்காரா
 குண்டு மழை பொழிந்தது
 சிங்காரக் கிராமத்தை
 சங்காரம் செய்தது.
 விலங்கு வேட்டையாடுதல் போல்
 புக்காரா இரும்புப் பறவை
 மனிதரை வேள்வியாடி
 மனிதத்தை கேள்வியாக்கியது!!
 அங்கம் புழுதிப்பட்டு அல்லோலப்பட்டு
 ஆருயிர் இழந்தனர் - ஒரு
 நூறு பொதுமக்கள்.
 அறுபட்ட உடல்களாய்
 முறிப்பட்டுக் குற்றுயிராய்
 பறிப்பட்டுப் போன
 சிறைப்பட்ட வாழ்வுடன்
 கறைப்பட்டுப் போனது
 கறுப்பு ஞாயிறு!!
 இருண்டு, வறண்டு போன
 இலங்கைத் தீவெதில்
 மடிந்து மறைந்து போன
 மானுடம் திரும்புமா??
 மனிதர்களின் மடிவுக்கு
 முடிவாய் ஒரு விழியல்
 பேரொளியாய், சீர் முறையாய் வருமா! வருமா!

புனிப் பிள்ளை

பெற்றோர் புலம் பெயர்ந்ததால்
 பிள்ளை எனக்கு
 உற்ற சிறப்புகள்
 பலவுண்டு அதனுள்
 கற்பதற்கு கிடைத்த
 வாய்ப்பே தனிச் சிறப்பு
 உலகிலுள்ள கல்விமுறைகளை
 ஆய்ந்தெடுத்த
 இலகுவழிக் கல்வியை
 நான் கற்கிறேன்.
 அலகலகாக
 அனைத்து வழிகளிலும்
 பலபலவசதிகள்
 என் படிப்புக்குண்டு
 விஞ்ஞான வளர்ச்சியும்
 பொருள் வளங்களும்
 எஞ்ஞான்றும்
 என்னருகில் இருந்து
 அஞ்ஞானத்தைப்
 போக்கி அறிவை
 ஆழ வளர்க்கின்றன.
 நட்புடன் ஆசிரியர்
 நடந்து கொள்ளும் முறைகள்
 எப்பொழுதும் என்னை
 மகிழ் வைக்கின்றன.

ஆயினும்
 அகமமுது நானும்
 துடிதுடிக்கும்
 முகமிழந்த பிள்ளை நான்
 சுகமிழந்த சோகத்தின்
 சுந்தர வடிவம்
 சகலதும் இழந்து
 சந்ததியைத் தொலைத்து
 அகலக்கால் பதித்த
 அன்பான பெற்றோரால்
 புகலிடப் பிள்ளையாகி
 புழுவாய் துடிக்கின்றேன்
 தமிழ் மொழியில்
 சிந்தித்து சிறப்புடனே
 அமிழ்தாகப் பேசும் சமுகத்தில்
 வேற்று மொழியில்
 சிந்தித்து தமிழில்
 சாற்றுகின்ற நான் யார்??
 எனது தாய் மொழி எது
 ஊற்றான என் புலம்பல்
 உரியவரே புரிகிறதா உங்களுக்கு
 இரண்டு மொழிச் சங்கடத்தால்
 இருண்டு போன இதயத்துள்
 உருண்டு வரும் உளைச்சலினால்
 அரண்டு போய் நிற்கிறேன் நான்
 இரட்டைக் கலாச்சாரம் என்னை
 விரட்டியடித்து வேடிக்கை பார்க்கிறது
 இரண்டு தோணியில் கால்வைத்து
 மருண்டு போய் மாளுகிறேன்

எனக்கும் என் பெற்றோருக்கும்
கனக்க இடைவெளிகள்,
கருத்து வேறுபாடுகள்
நனுக்கமாக ஆராய்ந்தால்
இணக்கமில்லா பிணக்குகளுடன்
பணக்கார வாழ்வென்ற
பரிதாப நாட்கழிப்பு

ஆசுவாசமாய் அன்புடன்
அமர்ந்து பேசுவதற்கு
பெற்றோருக்கு நேரமில்லை
காச உழைப்பதிலே
கருத்தாக இருக்கின்றார்
பாசமும் பந்தங்களும்
மறந்த மோசமான வாழ்வினை
மோட்சம் என்கிறார்
கூசுகிறது என்மனம்
குறைகளைச் சொல்வதற்கு
சாசுவதமான உண்மை அதுதான்
வாசமுள்ள மலர்களை
வீசும் தென்றல்
அணைப்பது போல்
பேசும் மொழியால்
நீங்கள் வருடும் நேசம்
தேசம் எங்கும்
தேடினாலும் கிடைக்காது
வேசத்தை கலைத்து
வெளியில் வாருங்கள்
இல்லையென்றால் நான்
நாசமாயப் போகும்
நாட்களைக் காண்பீர்கள்

மொழி தெரியாப்
 பெற்றோரால் நான்
 வழிதவறிப் போகின்றேன்
 நான் படிப்பது
 என்ன வென்று
 பெற்றோருக்குத் தெரியாது
 ஆணால் நல்லாய் படிப்பதாக
 நயமுடன் சொல்லி
 மார்த்திக் கொள்கிறார்
 என்னால் முடிந்ததை
 படிப்பதாகச் சொன்னால்
 கேட்க மறுக்கிறார்
 என்னபாடு பட்டாவது நீ
 வைத்தியராக வேண்டும் என்று
 பைத்தியமாய் அரற்றுகிறார்

அழிக்கழிக்கும்
 பிள்ளை வயதில்
 ஒடிப்போய் விடுவேன் என்று
 கூடிப்பேசி குறுகிய
 முடிவெடுத்து
 பதினெட்டு வயது
 ஆகியவுடனே
 விதியென்று சொல்லி
 விரைவில் பதி தேடிப் பிடித்து
 பலாத்காரமாக
 சதிசெய்து சம்சாரமாக்கிடும்
 அதிஉயர் அநியாயத்தை
 பெற்றோரே
 மதிகெட்டு மதிக்காதீர்கள்
 இனசன நியாயங்களை

உதறிவிட்டு என்
 மன உணர்வுகளுக்கு
 மதிப்பளியுங்கள்
 வெளிநாட்டுப் பிள்ளை என்னும்
 அழியாத வடுக் கொண்ட
 இழிவான பெயருடன்,
 இருப்பற்ற குழியான வாழ்வில்,
 மனதில் குளமான
 விழி நீர் வழிந்து போகிறது
 முகப்பாகி வாழ்வுக்கு
 வசந்தம் தரும் வகுப்பறையில்
 மாற்றான் பிள்ளையாய்
 வகுப்பது வாட்டி வதைக்கிறது.
 வேலைக்குப் போனாலும்
 வேறுபடுத்தல்
 காலைச்சுற்றிக்
 கலங்க வைக்கிறது

சர்வதேச மயமாக்கலில்
 சகலதிலும் போட்டியாகி
 பர்வத மலைபோல பல
 பாரங்கள் தலைமேலே
 காத தூரமோ கல்தொலைவோ
 வேதனைகள் சுமந்தபடி
 பாதை தெரியாத பயணங்கள்
 புதிராகிப் போய்விட்ட எனது
 எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகிச்
 சதிராட்டமாடிச்
 சஞ்சலப் படுத்துகிறது
 அகதி என்னும்
 சகதிவாழ்வு பெற்ற

தகுதி இல்லாப் பிள்ளை நான்
 வாழ்வின் பகுதிகளை
 பகுத்துப் பார்த்தாலும்
 விகுதியாக மிஞ்சவது
 விரக்தி மட்டும்தான்
 நாளை என் நாளே
 என்ற நம்பிக்கையுடன் மட்டும்
 வேளை வரும் என்று
 வேதனையுடன் ஏழையாக
 நான் காத்திருக்கின்றேன்

19.07.03 அன்று டியுஸ்பேர்க்கில் நடைபெற்ற
 கவிஞர் வாசகி குணராஜாவின் விழி நூல்
 வெளியீட்டு விழாவில் இடம் பெற்ற கவிதா
 நிகழ்வில் பாடப்பட்டது.

பந் தோகுத்

காலை வேளையில் கலகலப்பாக
 சாலை வழியே
 பாடசாலை சென்றேன்.
 நாகர்கோவில் மகாவித்தியாலயத்தில்
 சாகப்போகிறோம் எனத் தெரியாது
 கல்வி மோகத்துடன்
 படித்துக் கொண்டிருந்தேன்
 வேகமாக வந்தன புக்காரா
 என்னும் பலிமோகம் கொண்
 விமானங்கள் இரண்டு
 மேகம் முழுவதும்
 புகை மண்டலமாக
 தேகமெங்கும் நடுநடுங்கும் படியாக
 எட்டுக் குண்டுகளை மாறி மாறிக்
 கொட்டித் தீர்த்தன கொடுமையாக
 குவலயமே குலுங்கிக் குலைந்தது
 அவலக்குரலுடன் அலைந்து ஓடினோம்
 பாடசாலை வளவினுள்
 பதறிப் பாய்ந்தோம்
 நாட ஒரு இடமின்றி
 நலிந்து அழுதோம்
 விழுந்தது ஒரு குண்டு என்னருகே
 எழுந்தது ஒ வென்று தீச்சுவாலை
 பற்றியெரிந்தது உடலேங்கும்
 சுற்றியெதுவுமே தெரியவில்லை
 வெப்பத்தால் வெந்த போது
 தப்பமாட்டேன் என்பதை உணர்ந்தேன்
 அப்போது நினைவில் என்

அப்பாவின் முகம்...
இனிக் காண்பது
எப்போது என மனம் அழுத்து
மேதினி எனப் பெயர் வைத்து
சாதனை படைப்பேன்
எனக் காத்திருந்தார்.
இம்மாப்புமியில் இனிக்கிடையாத
அம்மாவின் அணைப்பு
அவசியப்பட்டது
அன்புத் தம்பியின்
அழகுச் சிறிப்பைத் தேடி
என்பு தோலினுள்
ஏக்கம் நிறைந்தது
ஆற்றொணா வலியைத்
தாங்க முடியவில்லை
காற்றது போவது
கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை
உரமாக அம்மா
என்று கூவினேன்
குரல்வளை வழியாகக்
குரல் வரவில்லை
காட்சிகள் எல்லாம் குறைந்தபோது
மீட்சியினி இல்லை
என்பது புரிந்தது
நாவின் நீர்
வரண்டு போனது
சாவின் எல்லைக்குள்
உருண்டு போனேன்
என்னோடு சேர்ந்து இருபது பேர்
அனலின் குடு அகன்று போய்
கனமின்றி மேலே

மிதப்பதாய் உணர்ந்தேன்
 வாழ்வதற்கான போராட்டத்தில்
 ஆளுமையற்ற போராட்டமே
 வாழ்வாகியது
 ஆணவம் பிடித்த
 அரச இயந்திரத்தால்
 மாணவமணிகள் நாங்கள் அன்று
 உருகி வெடித்த
 இரும்புக் குண்டுகளால்
 கருகியபடியே தொலைந்து போனோம்.
 எத்தனைபேர் இன்னும்
 எங்கள் நிலங்களில்
 செத்து மடிந்தால்
 விடுதலை கிடைக்கும்
 உருவப் படத்தருகே உருகியபடியே
 பருவப்பெண் என்னை
 பார்த்தமுகின்றனர்
 நாளைய சில நாட்களுக்கு
 என் நினைவுகள்
 மாலைகளோடு வந்து போகும்
 நினைவு தினங்கள் மட்டுமே
 வரலாறானால்
 இணைந்து வாழ்ந்த உறவுகளின்
 கனவுகளில்கூட இல்லாது
 கலைந்து போவேன்
 கசப்பான உண்மை
 என்றாலும் உள்ளத்தை
 உசுப்பிய உணர்வான
 வார்த்தைத்தானே!

- 27.09.2003 -

காவு கோண்ட கடல்கோள்

சும்மா கிடந்த சுருதிக் கடல்
 சுந்தரக் கிழக்காசியாவை
 அந்தரிச்ச பூமியாக்கி ஆர்ப்பரித்து
 எந்திரமயமாய் அறுவடை செய்தது
 காவுகொண்ட கடல்கோள்,
 கலங்கிய பாவி மக்களையா
 பலியெடுக்க வேண்டும்
 மேவு நீரில் மிதந்து வந்தோர்
 தாவிப் பிடிக்கத் தடையேதுமின்றி
 சாவினைத் தந்தது சமுத்திரம்
 இந்தோனேசியா முதல்
 ஆபிரிக்காவரை
 இந்தநிமிடத்தில்
 முன்றரை இலட்சம் இறப்பு
 சொந்தமிழந்து சோகமயமாகிய
 அந்த மக்களின்
 சுடுகாட்டு ஒலம்
 எந்தநாளிலும்
 எம்நினைவில் நீங்காது
 கந்தைகூட இன்றிக்
 கலங்கி நிற்கிறார்
 குந்த இடமின்றிக்
 கூக்குரலிடுகிறார் - எம்
 சிந்தையை சிலிர்க்க வைக்கிறது
 தந்தையாய், தாயாய்,
 தடுக்குப் பிள்ளையாய்
 சந்ததியாய் தொலைந்து போகப் -
 பூமிப் பந்தே உருக்குலைந்து

பதிவு செய்த
 விந்தையான விளையாட்டிது
 நிந்தை செய்து
 யாரை நாம்
 நொந்து கோபம் கொள்ள
 மற்றையாய் மிருகங்கள்
 ஓடித்தப்ப
 எந்த வழியுமின்றிய
 எம்மக்களை
 இந்து சமுத்திர
 ஈர்ப்புடன் ஊராய்ந்து
 வந்த சனாமி
 வாரிக் கொண்டது
 என்னும் நொடிப்
 பொழுதுக்குள் எல்லாம்
 மண்ணோடு மண்ணாகிப் போனது
 அன்னம் தந்து அன்புடன் வளர்த்த
 அன்னையின் மடியிலேயே அனாதைகளாயினர்
 வண்ணப் புன் சிரிப்புடன் வளர்த்த பிள்ளை
 கண்ணத்து முத்தக்தில்
 களிப்படைந்து
 கண்ணுக்குள் வைத்துப்
 பாதுகாத்து
 திண்ணமுடன் துயர் தீர்ப்பான் - என்ற
 எண்ணப் பெருங்களவில் மிதந்தோர்
 விண்ணதிரும் ஒசையுடன் எழுந்து
 கண்ணதிரே வந்த கடலலைக்கு
 சின்னஞ் சிறுக்களை
 பறி கொடுத்த கோரம்
 அம்மா என்றழைத்த
 அரும்புகளின்

அவலக் குரல்
 ஆழிப்பேரலைக்குள்
 அமிழ்ந்து போய்
 எல்லாம் அடங்கியது.
 பதியம் வைத்த
 பிள்ளைகளுடனே
 கதியென்று காலத்தை ஓட்டிய
 முதியவர் மாண்டது
 எண்ணிலடங்கா
 சதிசெய்து கொய்த
 சண்டாளப் பேரலைக்கு
 விதி என்று சொல்ல
 விருப்பமில்லை எனக்கு
 மதிகெட்டுப் போன
 மாக்கடலம்மா
 துதிபாடியே உன்னுடன்
 வாழ்ந்தவரின்
 வதிவிடம் அழித்து
 வாழ்வைப் பிடுங்கியது
 அதியுயர் அநியாயம்
 அக்கிரமம்
 மலங்கப் புலனைந்தும்
 மாயம் செய்திட
 விலங்கு மனத்தில்
 நாம் வித்திட்டு
 இலங்கு வாழ்க்கையில்
 இன்பம் காண
 நிலம் முதல் வான்வரை
 நித்தமும்
 பலம் கொண்ட அனுவில்
 பரீட்சை செய்தோம்

கலங்கித் தூடித்த
 கள்ளமில்லா இயற்கை
 கலுங்கிக் குழறிச்
 சமநிலை தளர்ந்து
 கடல்கோளாய் வந்து
 கலக்கியது சனாமி
 படல்படு துன்பம்
 பட்டு விட்டோர்க்கு
 இடர்களைக் களைந்து
 இயன்றவரைக்கும்
 உடலால் உள்ளத்தால்
 உதவிசெய்ய
 இறுதிவரைக்கும்
 இருகரம் நீட்ட
 அறுதியட்டு அர்ப்பணம் செய்ய -
 நாம்
 உறுதிகொள்வோம்
 உண்மையுடனே

- 26.12.2004 -

2ஞாள் 2ஞான விழிப்புறம் இய்!

உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச்செய் !
தடைகளை உடைத்திடும்
விடைகளைத் தேடு
விடுதலைப்பாதை
படலையில் தெரியும்.

உன்னுள் நீ
போராடினால்
உலகத்தில்
போராடலாம்!
சமாதானக் கடலில்
நீராடலாம்!
உன்னால் அது
முடியும்! முடியும்!!
உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச் சேய்!

சாக்ரமஸ் முதல்
சாகாவரம் பெற்ற
கவியரசு வரை
சாஸ்வதமாய் சொன்ன
வாஸ்தவமான வார்த்தையிது
உன்னுள் உன்னை விழிப்புறச் செய்!
வாழ்வது வளம்பெறப்,
பாசிசம் அங்கு
வீழ்வது வேண்டும்!
இனவெறி என்பது உலகில்

மாழ்வதும், மடிவதும்
நடைபெற வேண்டும்
உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச்செய் !

கந்தகம் என்னும்
மருந்தையும்
வன்முறை என்றிடும்
குந்தகத்தையும்
சொந்தமாக்கிய
உன்னை நீ
சலவை செய்ய
ஆறாம் அறிவென்னும்
பேரறிவைப் பிரயோகி!
உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச் செய்!

மனிதம் என்பது
மதங்களின் எழுத்து
சர்வோதயத்தின் கனவு
மார்க்சிசத்தின் நிலைம் அதை
அறிந்து உட்யந்திட
புரிந்து வாழ்ந்திட
உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச் செய்!

தமிழன் என்று
உன்னை நீ
சொல்வதை விட
உன்னை
மனிதன் என்று

உலகம் சொன்னால் - அது
பணிவு கொண்ட
பெருமை! பெருமை!!
உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச் செய்!
பழிக்குப் பழி என்னும்
அழிவுப் பிசாக
உன்னுள் களிப்பது
உனக்கு இலாபமா?
விழித்துக் கொள்!
மனிதத்தை
அழைத்துக் கொள்!!
வாழ்வில்
செழித்துக் கொள்!!!
உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச் செய்!

மானுடம் என்பது
ஆருடமல்ல
ஊனுடம்பில்
உனக்குதவுவதற்கு!
தேனுடனாய் உன்னுள்
வேருடன் வளர்ந்து
பாரிடம் தனைத்தால்
பேராயுதப்
போரிடும் கொள்கைகள்
சேரிடமின்றி -சிதற
நேரிடும் அது
உண்மை! உண்மை
உன்னுள் உன்னை
விழிப்புறச் செய்!

உன்கையில் வெண்ணை
 உண்டு - நீயோ
 அமைதி! அமைதி!! என்று
 ஊரெல்லாம் அலைகின்றாய்
 செய்வது திருந்தச் செய்தால்
 செயலது சிறப்பாகுமே
 உன்னுள் உன்னை
 விழிப்புறச் செய்!
 தடைகளை உடைத்திடும்
 விடைகளைத் தேடு
 விடுதலைப் பாதை படலையில் தெரியும்.

வெஸ்த் அடிட் ஆகு வெற்றிட்டிட்டு

ஆண்டு பலவாக ஆண்டு
 நீண்டு, புகழினால் நிறைந்து
 ஈண்டு கண்ணிவரை விரிந்து
 மாண்டுவிடாமல் மலர்ந்து நின்று
 தோண்டுகையில் தொல்மொழியாகி
 பூண்டு கொண்ட காப்பியங்களுடன்
 பாண்டித்தியமாய் பல்கலை கொண்ட
 வெல்லத் தமிழ் அது வெற்றித்தமிழ்

அல்லல் பல கண்டாலும் ஆற்றலுடன்
 அல்லும் பகலும் அனைவரதமும்
 ஒல்லும் வகையாயிருந்து - தமிழர்
 இல்லங்களின் உள்ளங்களில்
 சொல்லும் வகையாலே சொற்பொருட்சவை
 எல்லாமுமாகி எங்களின் வாழ்வில்
 நல்மொழியாகி நயம் பெற்ற
 வெல்லத் தமிழ் அது வெற்றித்தமிழ்

பொங்கும் நுரையுடன் பொலிந்திடும்
 வங்கக் கடலலை தாலாட்ட
 சங்கம் முழங்கிவர - முச்
 சங்கத்தில் வளர்ந்து, வளம் பெற்று
 திங்கள் போல் ஒளிவீசி - பார்
 எங்கும் மங்காப் புகழ் பரப்பி
 இங்கிதமாய் இனிமை தரும்
 வெல்லத் தமிழ் அது வெற்றித்தமிழ்

நுங்கு நிறை கங்குப் பணையும்
 தொங்கும் இளநீர் தெங்கும் நிறைந்த
 சிங்கத்திருநாட்டில் சீர்பெற்று
 பங்கம் வராத தங்கத் தமிழாகி
 எங்களுக்கு என்றும் ஏற்றும் தந்து
 அங்கம் முழுதும் அறிவாய் நிறைந்து
 கங்கையாய் பாய்ந்து கனிவளிக்கும்
 வெல்லத் தமிழ் அது வெற்றித்தமிழ்

மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும் என்று
 பல்லுக்குள் சிரித்து மல்லுக்கு நிற்கும்
 கொல்லும் பகைவருக்கு ஒன்றுரைப்போம்
 மெல்ல மெல்லத் தமிழ் இனிச்சேயாகும்
 கல்லும் கசிந்துருகும் கருணையோடு
 பல்லுாழி கண்டு பாருயர நின்று
 வள்ளுவன் வாக்கோடு வலம் வரும்
 வெல்லத் தமிழ் அது வெற்றித்தமிழ்

- 05.09.2003 -

உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் நடாத்திய
 தமிழ்மனி பட்டமனிப்பு விழாவான வெற்றித்தமிழ்
 விழாவின் (27.09.2003) பாவலர் தேர்வில் சிறந்த
 கவிதையாகத் தேர்வாகிய கவிதை.

அங்கு விட்டது அஞ்சூ வருவாரா?

மனித இனம் மகத்துவம் பெற்று
 புனிதமுடன், புகழுடனே
 கனிவான கருணையுடன்
 இனியொரு விதி செய்து
 என்பு தோல் வாழ்க்கையில்
 துன்பம் துயர் துறந்து
 அன்பும் அறஞும் பெற்று
 இன்பமாய வாழ்ந்திடவே
 யேசு என்னும் மகத்தானவர்
 மாசில்லா அழகுடன்
 சாசுவதமாக அனைவரையும்
 ஆசீர்வதிக்க வந்துதித்தார்

பத்தாம் பசலிகளும்
 பகுத்தறிவற்றவர்களும்
 வித்தை மிகக் காட்டும்
 வித்தகப் பெருந்தகைகளும்
 எத்தர்களும், ஏமாந்தோரும்
 சுத்தமில்லா சுயநலமிகளும்
 நிறைந்த மனிதர் கொண்ட
 கறைபடிந்த சமூகத்தை
 துடைத்துத் தூய்மைப்படுத்தி
 உடைத்து ஒளிபெருக்க
 பாவிகளை இரட்சிக்கும் - தூய
 ஆவியவர் வந்துதித்தார்

அந்த மனிதக் கூட்டம்
 அன்றுமட்டும் இருக்கவில்லை
 இந்த நாட்களிலும்
 இன்றும் இருக்கின்றனர்
 வெந்ததை உண்டு
 விதியென்று மடிவோரை
 கந்தக வாசனையை
 கதியென்று அடைவோரை
 சுந்தர புருஷர்களாய் சுகம்சகிக்கும்
 பயந்தாங் கொள்ளிகளை
 சிந்தை திருத்திச் சீராக்கி
 மானுடமழையை வரவழைக்க

விந்தைமனிதர் யார் வருவாரென
 அந்தநாட்களை எண்ணி ஏங்கி
 எந்தஆண்டும் ஒளிவிழாக்களை
 ஏந்தி ஏந்தி கொண்டாடுவோம்.

**25.12.2000 ஒளிவிழாவுக்காக எழுதப்பட்ட
 கவிதை**

விழப்புத் விளைச்சலூட்

மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய
 வல்லரக்கள்
 காண்பித்த கவலையிகு
 கபடநாடகத்தில்
 நேட்டோ என்றும் வார்சோ என்றும்
 போட்டி போட முனைந்தனர்
 பாதுகாப்புப்
 பலப்படுத்தல் என்று
 சூதுகளும் சூழ்சிகளுமாய்
 ஆயதங்களை உற்பத்தி செய்து
 காகிதங்களில்
 கவர்ச்சி காட்டினர்
 யாரோ எல்லாம்
 கூட்டுச் சேர்ந்து
 வார்சோ நாடுகளைச்
 சிதைத்துவிட
 யுத்த மேகங்கள்
 கலைந்து போனதால்
 வித்தக விளம்பலும்
 விலையற்றுப் போனது
 களஞ்சியப் படுத்திய
 கருவிகளாலே
 சளையாகச் சுரண்டலை நடத்தவும்
 உற்பத்திச் சாலைகளை
 உடனடியாக மூடாதிருக்கவும்
 முனைப்புடன் முயன்று
 மூன்றாம் உலக நாடுகளில்
 புகுந்து
 மொழிப்பற்றும், தேசியமும்

உரிமைகளே
 களிப்புடனே
 மதங்களைக் காத்தருள்வீர்
 செழிப்புறும்
 உங்கள் வாழ்வென்று
 சேதிகளைச் சொல்லிச்
 சிண்டு முடிந்து
 போர்க்களங்களை
 உருவாக்கி விட்டுப்
 படைக்கலங்களைப்
 பரிசளித்தனர்
 பார்முழுமு
 பயங்கரவாதுப் பழமரங்கள்
 வேர்விட்டு வளர்ந்து
 விழுதுகள் தாங்கின
 உரிமைகளைக் கேட்டவரும்
 மறுத்தவரும்
 புரிதலின்றிப்
 புதுமையென்றெண்ணிக்
 கண்ணி வெடிகளைக்
 கவலையில்லாமல்
 எண்ணியபடியே
 எங்கெங்கும் ஏகமாய்
 புதைத்து வைத்துப்
 புண்ணியம் தேடினர்
 விதைத்து விட்டு
 வேடிக்கை பார்த்தனர்
 விளைச்சல் வந்தபோது
 விழி பிதுங்கினர்
 களைத்துப் போய்
 கவலை கொண்டனர்
 கால்களை இழந்து

தவித்தவர்கள்
 கைகளைப் பறிகொடுத்தவர்கள் என்று
 தயவு காட்டாது
 தாட்சணியமின்றி
 வயது பாராது
 வாழ்வைப் பறித்தது
 விதைப்பதோ கண்ணி வெடி!
 விளைச்சலோ
 அங்கவீனமும், அந்தரமரணமும்
 அறுவடையாக்கிய அங்கவீனருக்கு
 உறுதுணையாகச்
 செயற்கைக் கால்கள்
 பெறுமதியென்று பெரும்பரிசளித்தனர்
 வெறுவயிற்று மக்களுக்கும்
 வேறு வழியில்லை
 களஞ்சியங்கள் காலியானபோது
 நுழைந்து கொண்டனார்
 சமாதானக் கொடியுடன்
 எல்லோர் வாழ்விலும்
 சமாதானமே மூச்சு - என்று
 வல்லோர் வாயில்
 எங்குமே பேச்சு
 மறுத்தவர் தம்மை
 மசிய வைக்க
 உறுத்தலை உண்டாக்கித்
 தொடுத்தனர் போர்
 பாவம் ஏழை மக்கள்
 உரிமைகளை உதறிச்
 சாவுக்குப் பயந்து
 சமாதானமே சரி என்றனர்
 விதைக்கக் கொடுத்த
 கண்ணி வெடிகளை

சிதைக்கச் செய்யும்
 குழுக்கள் ஏராளம்
 களைந்திடுவோம்
 கண்ணி வெடிகளை என்று
 வளைந்து நின்று கோசமிட்டவர்க்கு
 நோபல் பரிசு
 கொடுக்க வேண்டு மென்று
 சிபார்சு செய்யும்
 சிற்பிகள் பலர்
 கொடுத்தவர் எவரோ
 அவரே எடுத்தவரும் ஆகி
 ஏணியில் உயர்கின்றார்
 இழப்புக்களைக் கண்ட
 இனிய மக்கள்
 விழுப்புண்களைத்
 தாங்கியபடியே
 வேருக்கு வெந்நீர்
 விட்டவரை அறியாது
 யாருக்குப் பரிசு
 கிடைக்க வேண்டுமென்று
 சீர்தூக்கிப் பார்த்துச்
 சிந்தனை செய்கின்றனர்
 உணர்வுகளை உடுத்தி
 உரிமைகளை வேண்டி
 வறிய நாடுகளின்
 வாழ்வுகள் உள்ளவரை
 சீர் வல்லரசுகளின்
 சித்து விளையாட்டுக்களால்
 பார் முழுதும் பாரபட்சமின்றித் தொடரும்
 விதைப்பும் விளைச்சலும்.

26.07.04 மண் சஞ்சிகையில் வெளியானது

யாடிமுடு தோவூங்

வேறுந்து விழுந்தெழும்பி
 வேதனையுடன் வெதும்பிப்
 பார் முழுதும் பறந்து
 பரந்து வாழ்ந்தாலும்
 நூலறுந்த பட்டமாய்
 நுண்ணுயிர்போல் நெட்டுயிர்த்து
 உலக வரைபடத்தில்
 உருக்குலைந்த தமிழர்கள்

அழிவுகளைச் சந்தித்து
 விழிபிதுங்கி நீர் சொரிந்து
 செய்வதறியாது சிதறியோடு
 ஜயகோ என்றரற்றியபடி
 உயிர்க்கலம் துடிக்கப் பயத்தில்
 கையது கொண்டு
 மெய்யது பொத்திப்
 பையவே விடியும்
 நாட்களிலெல்லாம்
 எமது வாழ்வு விடியாதாவென
 ஆழக்குமிறிடும்
 தாயக உறவுகள்
 குபீரென மேலால் குண்டு வீசும்
 கிபீர் விமானங்கள்
 பல்குழல் ஏறிகணை
 கீழே கொல்லவே பாய
 சிக்குன் குனியா சினத்துடன்
 துரத்த
 தக்காளிக் குனியாவும்
 கைகோர்த்து விரட்ட
 அனலிடைப் புழுக்களாய்

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜேர்மனி

அந்தரிச்சபடி.....
 கட்டுக்கடங்காக் கொடுமைகள்
 தட்டுப்பாடில்லாமல் நடக்குது
 தட்டிக் கேட்பாருமில்லை
 எட்டிப் பார்ப்பாருமில்லை
 எண்ணைக் கிணறுகள் இல்லை
 அதனால் நம்மமைப் பற்றி
 எண்ணமில்லாது
 கவலை கொள்கிறோமெனத்
 தயார்நிலை அறிக்கைகளை
 உஷாராக விடுகின்ற
 மாண்புமிகுந்த
 சர்வதேச சமூகங்கள்!
 ஆட்சியில் ஆயுளைக் கழிக்க
 சமாதானப் போர்வையுடன்
 அழிப்பு வேலையில்
 கைகோர்த்து நிற்கும்
 பொதுஈதிரிகள் ஒரு புறம்
 நமக்கு நாமே எதிரிகளாகிய
 அனைத்துத் தரப்பும் ஒரு புறம்
 தமிழ் இளம் சந்ததியை
 நாளூக்குப் பத்தென்று
 போட்டியாய் உயிர் பறித்து
 வாழ்வுக்கு விடுதலை வழங்கும்
 வக்கிரங்கள் வசீகரமாய்.....
 போலிகள் எல்லாம் சேர்ந்து
 வேலிகளாகிப் பயிரை மேய்ந்தால்
 யாரோடு நோவோம் ?
 யார்க்கெடுத்துரைப்போம் ?

3.03.2007 மண் சஞ்சிகையில் வெளியானது.

ஓஹதியும் நூறும்

என்னுள் என்னைத்
 தேடுவதே வாழ்க்கை
 எனது முதல் தேடலே
 அவளானதால்
 வாழ்க்கைத்துணை
 தையல் என்பதாலே என்னவோ
 தையல்மீது அவளுக்கு மையல்
 மின்தறி ஆலை ஒன்றில்
 அவளை முதலில் கண்டேன்
 மின்சாரம்போல் தாக்கி
 என் உயிரின் ஆணிவேருக்கு
 காதல் நீர் ஊற்றியவள்
 கைப்பிடித்த நாள் முதலாய்
 கையளவு மனதுக்குள்
 வையகத்தில் என்னைக்
 கையகப்படுத்திக் கொண்டாள்
 ஊடல், சூடல், வாடல்,
 தேடல், சாடல், நாடல் என்று
 வாழ்வின் எல்லாப் பக்கங்களிலும்
 என்னோடு பதிவான
 அன்புத் தோழியவள்
 எழுத்துக்களே எனக்குத் திருவாகும்
 உடனிருந்து உதவுவதால்
 அவள் எனது திருமதி
 என் ஆள்மனதில்
 சிம்மாசனம் போட்டிருந்து
 என்னைஆளும்
 ராணி அவள் +

ஏனக்கு அவள்
 அவளுக்கு நான் என்று
 யாருமில்லாத் தீவில்
 தனியாக நாங்கள் மட்டும்
 முப்பது வருடங்கள்
 எப்பொழுதும் எனக்கு
 தாயாகித் தாதியாகி
 இருந்தவள் - இன்றெனது
 சேயாகிப் போனாள்
 கருவைச் சுமக்காமலே
 தாயான தகுதியெனக்கு
 வாழ்வின்
 பதிவுகளை இழந்து
 நினைவுகளை மறக்கும்
 நிலையில் அவள்
 என் முச்சு உள்ளவரை
 ஊன்றுகோலாய்
 அவளுக்கு நான்..
 தோழியும் நானும்
 காதல் செய்வோம்

தெங்கு தெங்கீழு கோபம்

எனக்கு என்மீது கோபம்
 கணக்குத் தீர்க்க முடியாத
 பிணக்குகள் பல கொண்டு
 கிணற்றுத் தவளைகளாகியதில்
 துணுக்குற்றுத் துயருநாதோரில்
 சணக்கமின்றி சில்லறை தேடி
 பணக்காரராகிடத் துடிப்போரில்
 நானும் ஒரு அங்கமென
 எனக்கு என்மீது கோபம்

இரண்டு வர்க்கங்களிலும்
 அகப்பட்டுக் கொள்ளாது
 இருண்ட உலகினுள்
 இதயத்தை அடகு வைத்து
 திரண்ட பணத்தால்
 தம்மை வர்க்கப்படுத்த
 உருண்டு புரஞும்
 உத்தமர் கூட்டத்தில்
 நானும் ஒருவனென
 எனக்கு என்மீது கோபம்

சந்திரனில் கால் வைத்து
 சாகசங்கள் நடக்கிறது
 அந்தரத்தில் பறந்தார் என்னும்
 ஆச்சரியச் செய்தி கிடைக்கிறது
 இந்திரனைச் சொல்லிச் சொல்லி
 இதிகாச புராணங்களை
 இரூபிட்ட படியே

குந்த வந்த இடத்தையே
சொந்தம் கொண்டாடி
அந்தரிச்ச வாழ்வை
அர்த்தமென நினைத்து
சுகம் கானும் கூட்டத்தில்
நானும் ஒரு அங்கமென
எனக்கு என்மீது கோபம்

ஆண்டபரம்பரை என்றொரு
அடைமொழி
கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்
காலத்து முத்தகுடி என
தொல்பொருள் கற்பணையில்
தொலைந்து போன கூட்டம்
ழுமிப் பந்தெங்கும் புதிதாய்
புகலிடம் தேடியபடி
புறந்தளப்படும்
புதுமை மனிதரில்
நானும் ஒரு அங்கமென
எனக்கு என்மீது கோபம்

வளர்ந்துவிட்ட விஞ்ஞானத்தை
இழுந்து விடாது
நாமும்
வானொலியும்,
தொலைக்காட்சியுமென்று
தமிழ்வழிச் செய்தித் தொடர்புகள்
தரமுடன் வளர்கையில்
பணம்கொடுத்து பங்கெடுத்து
பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய நாம்
கள்ளக் காட் வாங்கிக்

களிப்புடனே நிகழ்ச்சிகளைப்
பார்க்க ஏங்கும்
பகுத்தறிவற்ற
பைந்தமிழர் கூட்டத்தில்
நானும் ஒரு அங்கமென
எனக்கு என்மீது கோபம்

போலியான வாழ்வில்
தாலி என்ன வேலி என்று
பெண்ணியம் பற்றிப் பெருமை பேசும்
விண்ணுயர் புதுயுகத்தில்
வயதுக்கொரு பவுன் என்று
வடமாகத் தாலிக்கொடி மாட்டும்
முடமான மனிதருள்
நானும் ஒரு அங்கமென
எனக்கு என்மீது கோபம்.

- 20.12.2011 -

பேருத் தோழியாக்கள்ளுடன் கீழ்க்....

உதடு முதல் உள்ளம்வரை வெளிப்படை
 அதட்டலான அன்பின் அரவணைப்பு
 எதையும் முடிக்கும் எண்ணங்கள்
 இதயம் முழுவதும் இன்பப்பூரிப்பு
 சதையாகி என் சத்தாகிப் போனவன்
 இவன்தான் என் தம்பி
 கதையாகிக் கனவாகிக் கற்பனையாகிச்
 சிதையாகிப் போனதேன் - என்
 சிந்தனைக்கும் எட்டவில்லை
 அண்ணனையும் அண்ணியையும்
 அறுதிவரை பாதுகாப்பேன் என்ற
 எண்ணத்தை இறுதிவரை சொல்லியவன்
 அஸ்தமனத்தை அறிந்து கொண்டதாலோ
 அண்ணனைக் கூப்பிடுங்கள் என்று
 அழைப்பு விடுத்து அருகிருத்தி
 அழுதுகுழறி, அன்பு பரிமாறி
 அந்தநாட்களின் சுந்தர நினைவுகளை
 இரைமீட்டு இன்பமெய்தி
 நெஞ்சத்தில் உள்ளதெல்லாம்
 கொஞ்சம் வார்த்தைகளில் கொட்டிவைத்து
 சுமைதாங்கியாக்கி விட்டு அவன்
 இமைழிப் போய்விட்டான்

ஏமாற்றம்தான் எஞ்சியது எனக்கு
 மாமாற்றம்தான் ஆனாலும் மறக்க முடியவில்லை
 வாழ்வின் அர்த்தம் புரியவில்லை - இதன்
 நீள்வரை எதுவென்றும் தெரியவில்லை
 பாசமுள்ள அவனது நேசக்குரல்
 ஆசையாய் என்காதுகளில் இன்னும்....
 வாசமுள்ள அவன் சவாசம்
 பேசும் மொழியாய் என்னுடன் என்றும்.....

(எனது சகோதரன் ஆனந்தத்தின் அந்தியேட்டி
 மலருக்காக 12.04.03)

2 ஐஞ்சலெடியன் டுப்புழுவின்ஸ்லை

வசீகரமும் வனப்பும்
 கொண்ட வளர்பிறை வதனம்
 உறவுகளை அரவணைக்கும்
 உன்னதப் பாங்கு
 கருவிழிக் கண்களில்
 அறிவின் ஏக்கம்
 வெல்லமாய் இனித்திடும்
 செல்லமாய் சினூங்கிடும்
 மெல்லிய பேச்சு
 பெரியமாமா அத்தையென்று - மனம்
 விரியக் கூப்பிடும்
 வற்றாத அன்பு
 யாரிடமும் காணாத அதிசயமாய்
 வாரிவழங்கும் பிஞ்சு மனம்
 பிருந்தா என்றவுடன்
 மனக்கண்ணில் தோன்றுவது
 இவைதான்
 விளையாட்டைப் பெண்கள்
 விரும்பி ஏற்பதுண்டு
 பேச்சும், மூச்சமாய்
 சன்டு விரல் நுனியில்
 கிரிகெட் பற்றிய செய்திகளைத்
 தெரிந்து வைத்திருக்கும்
 பெண் இவள் என்பது
 எமக்குப் பெருமை
 ஊடகத் துறையில்
 உன்னத நிலையில்
 உயர வேண்டுமென்ற

உயர்ந்த இலட்சியத்தை
 உள்ளத்தில் கொண்டிருந்த
 அவாவாய்ச் சுமந்தபடி நீ
 எம்மைவிட்டு பிரிந்து போனதை
 உண்மையென எம்மால்
 நம்பமுடியவில்லை
 பாரிடம் கோபம் கொண்டு
 வேறிடம் போனாலும்
 இன்னும் எம்முடனே வாழ்கிறாய்
 வாழ்வாய் இறுதிவரை

(இயற்கை எய்திய மருமகள் பிருந்தாவின்
 நினைவாக 01.05.2010)

திருமணம் கூடுதே! கூடுதே!!

பொங்கும் நுரையுடைய
வங்கக் கடல்லை தாலாட்ட
சங்கம் முழங்கிவர - முச்
சங்கத்தில் வளர்ந்து
திங்கள் போல் ஒளிவீசி
பங்கம் வராமல் பார்
எங்கும் மங்காப் புகழ் பரப்பி
நுங்கு நிறை கங்குப் பணையும்
தொங்கும் இளநீர் தெங்கும் நிறைந்த
சிங்கத்திருநாட்டில் சீர்பெற்று - எம்
அங்கம் முழுதும் நிறைந்துள்ள
தங்கத் தமிழுக்கு முதல் வணக்கம்

வளவளப்பாய் பேசிடும்
சலசலப்பில்லாது நல்ல
கலகலப்பாய் பேசி - சிந்தனைக்கு
நலநலவாய் நயன்பயக்கும்
பலபலவான பண்பான கருத்துக்களை
மளமளவென்று மயக்கமில்லாது
அலகலகாய் எடுத்து வைக்கும்
அவைத்தலைவர் அவர்கட்கு
அன்பான வணக்கங்கள்

போற்றுதற்குரிய திருமணம்
ஏற்றமிகு சுகமேயென்று
ஆற்றலுடன் கவிபாட
தேற்றமுடன் அமர்ந்திருக்கும்
சாற்றுகவி நண்பர்களே

தோற்றுப் போனதனால்
 சூற்றுகளால் குறை சொல்லி
 தேற்றிச் சுமையிறக்க வந்துள்ள
 மாற்றுக் கருத்துள்ள
 வேற்றுவழி நண்பர்களே
 எவையெவையை
 எவர் சொன்னாலும்
 அவையெவையை
 அறிவுடன் சீர்தூக்கி
 தரமானது திறனானது
 திருமண சுகமேயென்று
 உரமான உறுதியுடன்
 சுரமாகச், சரமாக
 கரவொலி செய்ய வந்திருக்கும்
 பெறுமானமுள்ள சபையோரே
 வரமான வணக்கங்கள் பலபல.

இருமனமொத்து இருவருமே
 கருத்தொருமித்து, கலக்கமின்றி
 ஒருமனதாய் ஒன்றிய அன்றிலாகி
 திருமணமாகித் தீஞ்சவையுடனே
 ஒருவனுக்கொருத்தி யென்று
 உருவினில் ஒருவராகி
 அருமருந்தாய் அன்பு செலுத்தி
 தருகின்ற இன்பம் அனைத்தும்
 பெறுகின்ற பேறாய்ப் பெற்று
 பெருகிடும் வசந்த வாழ்வில்
 திருமணம் சுகமே! சுகமே!!

அடம்பன் கொடியென
உருண்டு திரண்டு
கடும்புச் சுவையென
களிசுகம் கண்டு
கெடும்படி இல்லாது
கெட்டித்தனமாய்
குடும்பமாகிக்
குதாகலித்து
இளவயதினிலே இன்பமாக
உளமதில் ஊர்ந்து
உயிருடன் கலந்து
களமதில் இறங்கி
விழியினை விழுங்கி
களவியலின்றிக்
கற்பியலுடனே
குளமதில் நீந்திக்
கலவியில் கலந்து
அளவொடு பெற்று,
அறிவொடு, அருளோடு
வளமொடு வாழ்ந்தால் - திருமண
வாழ்வு சுகமே! சுகமே

வீணையில் மீட்டிடும்
விரல் திற்னும்
தூணையும் நகர்த்திடும்
துணிவும்
தானைத் தளபதியாய்
தரணியிலே
ஆணையில் அன்பிடும்
ஆஞ்சையையும்
பானையில் வடித்திடும்

பயில் திறனும்
ஏணையில் வளர்த்திடும்
எடுதிறனும்
மாணையும் மயக்கிடும்
மதிபலமும் இருந்தால்
வாணையும் எட்டிடும்
வளர் சுகமாய்
தேனைப் போலே தித்திக்கும்,
கார் கண்ட
கானமயிலைப் போல களிப்பெய்தும்
திருமண வாழ்வு சுகமே! சுகமே

பாரோடு விண்ணாய் பரந்து
ஏரோடு நுகமென
இயங்கி
தேரோடு திருவெனப்
பொலிந்து
நாரோடு மலரென
மணந்து
நீரோடு பாலென
நீக்கமற நிறைந்து
ஊரோடு உறவென
உயர்ந்து
சீரோடு சிறப்புடன்
சிறந்து
பேரோடு புகழோடு
வாழ்ந்து
வேரோடு விழுதுகள்
பெருக்கி
பேறோடு பெருமைகள்
பெற்றிடும்
திருமணம் சுகமே! சுகமே

அமுக்காறில்லா
 ஒழுக்கமும்
 ஊனுடம்புள்
 உயிரில் சேர்ந்த
 மானுடம் என்னும்
 மகத்துவமும்
 நன்மைகள் செய்து
 நற்பெயர் தந்திடும்
 உண்மை என்னும்
 உயர்ப் பொருளும்
 ஒன்றாய் கலந்து
 ஒருமித்து
 நன்றாய்
 நற்சமுகமாய் வளர
 ஒன்பது வாசல்
 கொண்ட
 என்பு தோல்
 வாழ்வினை
 அன்புடனும் அறனுடனும்
 இன்பமாய்
 இனிது வாழ்ந்து
 பண்பும் பயனும் பெறும்
 இல்லறமென்னும்
 நல்லறம் தரும்
 திருமணம் சுகமே! சுகமே

யாதும் ஊரே
 யாவரும் கேளீர் என
 ஏதுமறியாமல் எங்கும்
 அலையாது
 சூதும் வாதுமின்றிச்

சுந்தர மனத்தினில்
போதுமென்பதை
பொன்செய் மருந்தாக்கி
இடும்பையைக் களைந்து
இன்னல் மறந்து
கொடும் பனியிலும்,
கொட்டும் மழையிலும்
இடும்பணி செய்து
இசைந்து உழைத்து
இமையொடு கண்ணென்
இயங்கிடவே
அமைவொடு வாழ்வை
அலங்கரித்தால்
சமையல்ல
திருமணம் சுகமே! சுகமே

அடுத்தவரைப் பார்த்து
ஒப்பீடு செய்து
கெடுத்து வாழ்வை
குட்டிச் சவராக்கி
படுத்தும் பாழ்ப்பட்ட
பழக்கத்தை உடனே
தடுத்து நிறுத்தி
தடம்புரளாது
இருமை வகைதெரிந்து
சண்டு வரும்
வரவுக்குள் வாழ்ந்து
வளம் பெருக்கும்
தரவுக்குள் நுழைந்து
தனம் பெருக்கி
பரவுக்குள் பயன்பெற்று

பண்புடனே
 விட்டுக் கொடுப்புடன்
 விருப்புற விளங்கி
 கட்டுப்பாட்டுடன் கண்ணியமாக
 இட்டும் ஈந்தும்
 இறுதிவரைக்கும்
 எட்டும் இன்பத்தை
 கெட்டியாய் பிடித்து
 கருத்துச் சுதந்திரத்தை
 உருத்தென மதித்தால்
 குருத்தென விளங்கும்
 குடும்ப வாழ்வில்
 திருமணம் என்றும் சுகமே! சுகமே!

21.09.02 சனிக்கிழமை டியஸ்பேர்க்கில் நடைபெற்ற
 பத்திரிகையாளர் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் அவர்களின்
 என்னுள் என்னோடு நூல் வெளியீட்டு விழாவில்
 நடைபெற்ற கவியரங்கில் வாசிக்கப்பட்டது.

பதை

(சர்வதேச கம்பன் கழகம் சுவிற்சிலாந்து
 அட்லிஸ்வில் நகரில் நடாத்திய கம்பன்
 விழாவில் இடம்பெற்ற கவியரங்கில் வாசிக்பட்ட
 கவிதை. 28.12.2003)

தன்னைத் தந்துதவி
 தரணியில் தக்கமையூட்டி
 திண்ணைக் குருவாகி
 திரண்ட பலம் கொடுத்து
 என்னை ஆளாக்கி
 எழுத்தை ஆள்பவனாக்கி
 பின்னைப் பொழுதினில்
 பிறர் போற்ற வைத்து
 பொன்னையும் போகப்
 பொருளையும் நினையாது
 விண்ணை முட்டும்
 விழுதுகள் கொண்ட
 மன்னு புகழ் அறிவை
 மனதில் பதிய வைத்து
 ஊனுடம்பில் ஊறி நிற்கும்
 மானுடத்தை நேசிக்கும்
 மனிதனாக்கிய, மாண்பு மிகு
 மகத்துவத்தைத் தந்த
 அன்னைக்கும்
 முன்னைத் தமிழுக்கும்
 முதல் வணக்கம்.
 விழியின் பார்வையிலும்
 வித்துவ விளம்பலுடன்
 விழித்துக் கவியெழுதும்

அத்துப்படியான வித்துவான்
மொழிந்திடும் பாங்கினில்
களித்திடும் வகையுடன்
மாணவர் ஜையம் தீர்க்கும்
மொழியியல் தமிழ் பேராசான்
கவிந்த மன இருள் அகற்றி
குவிந்த அறிவொளி யேற்றிடும்
புவி போற்றும் கம்பன் விழாவில்
கவியரங்கின் தலைவருக்கு - கை
குவித்த வணக்கங்கள்.

பகை என்னைக் கண்டு
பதறிப் பரிதவித்து பின்
திகைப்பற்று மிகையாகப்
புகைந்து புலம்பிச் சிகையாகி
புதுக்கவிதை எழுதவென
தொகையான சொற்தேடி
தொடுத்து வந்திருக்கும்
தகைசான்ற கவிகளுக்கு
தாராள வணக்கங்கள்.
ஆற்றலுடன்கூடி, அன்புடனே
சுற்றுவரை இன்பமாய்
வீற்றிருந்து விருப்புடன் நம்மன
ஊற்றுக்களில் உதயமாகி நாம்
சாற்றுகின்ற சக்தியுள்ள
ஏற்றமிகு எளிமையான
கூற்றுக்களை செவிமடுக்க வந்திருக்கும்
போற்றுதற்குரிய அவையோருக்கு
என் அகவணக்கம் பல.

பத்து நிமிடம் என்று பகர்ந்து விட்டார்
 பத்துமோ இது பகை நான் பத்தி விட்டால்
 புத்தியில் கொள்ளுங்கள்
 வித்தியா விற்பனைர்களே

இந்த விழாக்குழுவே பகை எனக்குப் பகை
 தலைவரை வாழ்த்தலாம் என்று
 கலை உணர்வோடு கவிதை எழுதினேன்
 அடிக்கடி தலைவரை மாற்றுகிறார்கள்
 அம்மாவின் அதிகாரத்தில்
 அமைச்சக்களை மாற்றுவது போல்
 எந்த அம்மாவென்று சிந்தனை வேண்டாம்
 டெல்லியோ, சென்னையோ, கொழும்போ
 பகைத்துவிட்டால் மாற்றும் காண்பதில்
 எல்லா அம்மாவும் ஒன்றுதான்

அதுதான் பரவாயில்லை
 இந்த விழாவே எனக்குப்பகை போங்கள்
 நேற்றுத் தோசை தந்தார்கள் புளிச்சல்
 அதனால் எனக்கு அடிக்கடி களிச்சல்
 களிப்பிடத்துக்கு சலிப்புடன் அலைச்சல்
 விழித்திருந்ததால் ஒரே மன உளைச்சல்

கும்பன் வளர்த்த தமிழில்
 குளிர் நிலவாய் கவி சமைத்த
 கொம்பன் நம் மனதில் கொலுவிருக்கும்
 நம்பன் நம் கம்பன் கவியூடு
 காண்போம் நம் உலகை

இங்கே என் பெயர் பகை
 எல்லோர்க்கும் என்மீது வருத்தம் மிகை
 எங்கே சென்றாலும் என் ஏதிரிக்கு வாகை

தீமை, குழ்ச்சி, வஞ்சகம் கொடுமையென
என்னிலுண்டு வடிவங்கள் பலவகை

கம்பன் தன் கவிகளில்
என்னை எப்படிச் சொன்னான்
என் மணம் குணங்களைச் சொல்லும்போது
சில கணங்கள் யோசித்து சொன்னான்
வெற்றியும் தருகுவர், வினையம் வேண்டுவர்
முற்றுவர் உறுகுறை முடிப்பர் முன்பினால்
உற்றுறு நெடும்பகையுடையர் என்றான் கவி
அதுமட்டுமா
பாபம் முற்றிய பேதை செய்த
பகைத்திற்தினில் என்று
கைகேயியின் பகையினைப் பகன்றான்
பண்டைநாள் இராகவன் பாணிவில் உமிழ்
உண்டை உண்டதனை தன்
உள்ளத்து உள்ளுவாள் என்று
கூனியின் பகையைக் கூறினான்
வாலி சுக்ரீவன் பகையை
தகைநேர் வண்புகழ் நின்று தம்பியார்
பகைநேர்வார் உளர் என்று
தாரை வாயால் தாரை வார்த்தான்
வன்பகை மனிதரில் வைத்த வன்பினை
என்புற உருகுதி அழுதி ஏத்துதி என்று
இராவணன் தன் பகைவரைப்
போற்றிய வீபிடணனைச் சாடினான்.
பெரும்பாங்கு நானே இராமாயணத்திலே
அரும்பாடுபட்டு ஆட்படுத்தி நின்றேன்
இராவணனை நான் பற்றிக் கொள்ளா விட்டால்
இராமனுக்கு வெற்றியேது புகழேது
இராமகதையேது கதையில் சுவையேது

பகை நான் பலவகையென்றாலும் இந்த
முகை முன்பு விளம்ப வந்தது மொழிப்பகை
வகைப்படுத்திய தமிழ்மொழிப் பகை
தொல்காப்பியமும் அகத்தியமும்
நல்மொழிச் சுவையால் அழகு படுத்த
முன்னிரு சங்கங்கள் முன்னேறி வந்தன
எட்டுத்தொகையும் பத்துப் பாட்டுமென
கட்டுக்கடங்கா கருத்துக்களை தாங்கி
கடைச்சங்கப் புலவர்கள் களிப்புடன்
கவித்தடம் பதித்துக் கையோங்கினர்
பஞ்சகாப்பியங்களின் பைந்தமிழ் அழகு
விஞ்சி நின்று வீரியம் காட்டியது - தமிழ்
மிஞ்சிவிடும் உலகை என்று அஞ்சினேன்
ஆரியருள் புகுந்து ஆசையூட்டி
ஆட்சியைப் பிடிக்கப் பண்ணி
காரியமாக்கிட களம் புகுந்தேன்

வாரிக் கொட்டிய வன்பகை எதற்கும்
வளைந்து கொடுக்காது கிளர்ந்தெழுந்து
திருக்குறள் நாலடியார் திரிகுகமென
வரிக்கு வரி வளம் கொண்ட தமிழை
பதினெண்கீழ்க் கணக்கெனப்
பதிவுசெய்து பாரினில் உயர்ந்தது
சமயம் பார்த்து சமயங்களை மோதவிட்டேன்
அபயம் தரும் ஆதரவுக் கரமாய்
பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றி
சக்தியுடன் தமிழைப் பாதுகாத்தன
சிற்றிலக்கியங்கள் சீர்பெற்று
வற்றாத நதியாய் வளம் தந்தன
அந்நியர் ஆட்சியை தூண்டிவிட்டு
புண்ணியம் தேடலாம் என்றிருந்தேன் நான்

பண்ணியது பாவமோ என்னவோ
 எண்ணியது நடக்கவில்லை
 விண்ணையும் சாடிடும் வீரன்
 பண்ணொடு பாட்டெழுதும் பாரதி வந்து
 கண்ணைக் காத்தான் தமிழை
 சிந்தித்து என்னையே நிந்தித்தேன்
 விந்திய மலைவரை விரிந்த தமிழை
 குந்தியிருக்கக் குடியில்லாமல் பண்ண
 இந்தி மொழியில் புகுந்து உசப்பி விட்டேன்
 இந்தியா முழுவதும் ஆட்சி மொழி இந்தி என்றேன்
 சிலிர்த்தெழுந்து சீரிளர் சிங்கத்தமிழர்
 சிந்தனைகூட சீர் தமிழில் வேண்டுமென
 அறைகூவல் விட்டார் மறைமலை அடிகளார்
 ஆரது தமிழை அழிப்பது என்றார்
 பாரதிதாசன் என்னும் பாவலரேறு
 ஒளியேற்றி வைப்பேன் என்று ஓடிவந்தார்
 மொழிஞாயிறு பாவானர்
 இலக்கியப் பணியால் இந்தியை எதிர்த்தார்
 இலக்குவனார் என்னும் இமயத் தமிழர்
 முத்தமிழ் காவலரும் முதறிஞர் மாணிக்கனாரும்
 சித்தத்தில் தமிழிருத்தி வித்தகராய் காத்தனர்
 வசைபாடியோருக்கெல்லாம் வாய்மொழிப் பாட்டால்
 கசையடி கொடுத்து கலங்கவைத்தார்
 இசையிலும் தமிழ் வேண்டுமென்ற பாவேந்தர்
 மலையெந்த தமிழில் மாண்புறும் கலைஞருடன்
 அலையலையாய் வந்த அருந்தமிழ்க் கவிகள்
 செந்தமிழை சிறப்புடன் வந்தனம் செய்தனர்
 இடம்தரமாட்டோம் இந்தித் திணிப்புக்கென
 அடம்பிடித்தெதிர்த்தனர் ஆட்சியாளரை
 உடம்பெல்லாம் புண்ணாகி ஊமையாகினேன் நான்
 தடம் பதித்துத் தரமுயர்ந்தது தமிழ்

இந்தக் கதிதான் இலங்கையிலும் நடந்தது
சொந்தக்கதை என் சோகக்கதை கேள்கிற
ஆழத்துப் பூதந்தேவனார் இலக்கியமாக
ஆழத்தமிழில் அரும்பா இயற்றினார்
ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளும் அத்தோடு
பாரிய புகழ்கொண்ட பண்டார வன்னியனும்
சீருடனும் சிறப்புடனும் செந்தமிழ் காத்தனர்
காவலனாக நின்ற நாவலரும்
பாவலனான சோமசுந்தரரும்
ஆவலுடன் அருந்தமிழ் போற்றினர்
எலுமொழியும் பாளியும் சேர்ந்து பெற்ற மொழி
கொலுவிருக்க கொடுத்து வைத்தமொழி என்றுரைத்து
சிங்களத்தை தூண்டிவிட்டு - சீரமித்து
சங்கத் தமிழுக்கு சதிசெய்ய எண்ணினேன்
ஆட்சி மொழியென அடித்துரைத்து
குழ்ச்சிபல செய்து தமிழை
வீழ்ச்சியற வைத்தேன்
அடிவருடிகள் பலரை அருகிருத்தி
குடியேற்றம், குடியுரிமை பறிப்பென
முடிவில்லா தொல்லை தந்தேன்
ஆராய்ச்சி செய்து அழகுசெய்து அணிசெய்ய
சீராக்கித் தமிழை சிரத்தையுடன் வளர்க்க
தணிநாயகம் அடிகளார் என்னும் தயாளன்
தணியாத தாகம் கொண்டு
தரணியைத் திரட்டி வெற்றி கண்டார்
வித்தியானந்தன், விபுலானந்தர்
கத்தோலிக்க சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
சோல்லடியாலே சோர்வு நீக்கிய
கல்லடி வேலனும், சி.வி.வேலனும்
களம்பல கண்ட கம்பவாரிதியுமென
கட்டியம்கூறி மொழி வளர்த்தவர்

பட்டியல் நீண்டு பகையெனத் தாக்கியது
 கலவரங்கள் பல நடாத்தி
 கொலைகளாய் குவித்து
 நிலவரங்களை மாற்றியமைத்தேன்
 துடிதுடித்தெழுந்தனர் தூரநோக்குடன்
 விழியலை நோக்கி விரைவு படுத்தினர்
 வாய்வழிப் போருக்கு நான் வழிவிடவில்லை
 ஆயுதப்போரினால் அச்சமூட்டினர்
 அணிதிரண்டவருள் பிணியெனப் புகுந்து
 பிரித்துவைத்து சிரித்து நின்றேன்
 சேரனும் செல்வியும், வா.செ.ஜே.யென்று
 புதுக்கவிகள் பலர் புறப்பட்டு
 வீர நிலத்தின் விளைகவி எழுதி
 பாரதில் தமிழை பாதுகாத்தனர்

மலேசியாவிலும் மறத்தமிழ் மலர்ந்தது
 கரும்பு கோப்பித் தோட்டங்களில்
 விரும்பிச் சென்று வேலை பார்த்தவர்
 திரும்பி வராமல் திக்கற்று நின்றனர்
 தோட்டப் பாடசாலைகளைத் தொடங்கி
 தேட்டமுற தமிழ் கற்பித்தனர்
 மலாய் மொழியில் புகுந்துநான்
 விலாவாரியாக வித்தைகள் காட்டினேன்
 அடங்கியது போல முடங்கிக் கிடந்தாலும்
 நடந்தே வருகிறது நற்பணித் தமிழ்
 வீரப்பனார், சாமிவேல், வீரமான், தமிழ்வேள்
 சாரங்கபாணி, முருகு சு.மணியம்
 காரப்பொடிக் கவிஞர் குறிஞ்சிக் குமரனென
 ஆரத்தமுவி அருந்தமிழ் வளர்த்தவர் பலர்
 ஆயிரக் கணக்கில் ஆபிரிக்கா சென்றாலும்
 பாயிரம் பாடிப் பைந்தமிழ் வளர்த்தவர் குறைவு

உழைப்பும் ஊதியமும் உருப்பட வழியென்றேன்
களைப்புற்றபோது கடுகினுழைந்து
அயல் கலாச்சாரத்தில் கலந்திடுகவென்றேன்
மதவழிபாடுகளே தமிழர் பண்பாடென்றேன்
மிதமாக நம்பியவர் ஒரு
விதமாக மாறிப் போனார் - தாம்
செப்பிய வார்த்தைகளை யாரும்
செவிமடுக்க வில்லையென்று வெதும்பி
சுப்பிரமணியமும் கண்ணிப் பிள்ளையும்
வெப்பியாரமாய் சென்று மறைந்தனர்
பேரோ தமிழ்ப் பெயர் பேச எடுத்தால்
ஆரோ என்று அதிசயப் படும் வகையில்
ஆபிரிக்கத் தமிழரின் அலங்கோல வாழ்வு
புலம்பெயர் தமிழர் புதுத் தமிழ் பேசி
வலம்வரும் வாழ்வு வாதிடவொண்ணாது
அவருக்கு அவரையே அதிபகையாக்கினேன்
இயக்கம் என்பார் இயங்கியலே இல்லையென்பார்
தயக்கமுடன் தம்வாழ்வு தறிகெட்டுப் போக்குதென்பார்
சினிமாவும் சின்னத்திரையும் சிந்திவிடும் வார்த்தைகளே
இனிவரும் பிள்ளைகளின் இன்பத் தமிழாக்கினேன்
ஹார்ச்சன்டை வேர்ச்சன்டையென்று பகைவளர்த்து
மார்த்தடிநின்று மல்லுக்கட்ட வைத்தேன்
குந்தவந்த இடத்தை சொந்தம் கொண்டாடி
ஏட்டிக்குப் போட்டியாய் வீடு கட்டுதலும்
காட்டிக் கொடுப்பென்றும் கைங்கரியங்களும்
கனகதியில் நடக்க வைத்தேன்.
சீரழிந்த கலாச்சாரத்தில் சிக்கித் தவித்து
பாரம் தாங்காமல் பைந்தமிழை அழவைத்தேன்
ஆனாலும் தமிழ்க் கல்விச் சேவையிலே
தாய்நிலத்தை மிஞ்சிட தமிழ் மொழி கற்றிடும்
தரமான சிறுவர்கள் தரணியில் வலம் வருகின்றனர்

நான் பலவழியாக ஒருவழி பண்ணிய
தமிழ் மொழி என்
பகை பலம் கண்டு அஞ்சியதில்லை
உகைந்து உகைந்து அன்றில்போல்
உத்தமமாய் உயர்வடைகின்றது.

தற்கால நிகழ்வுகளில் பகை எனக்கு
பொற்காலப் பதிவுகள்தான்
சதாமுக்கும் புஸ்கக்கும்
சதா எண்ணையைப் பகையாக்கி
என்னையே ஏரிய வைத்தேன்
அணுஆயுதங்கள் இல்லை என்று
ஐ.நா. சொன்னபோதும்
புது ஆயுத சோதனைக் களம்
அது எமக்கு ஈராக்கேயென்று
ஆங்கில இனத்தவர் அணித்ரண்டு
பாங்குடன் படைநடாத்தி
தாங்கொணாத் துன்பமும் துயரமுமாய்
�ராக்கிய மக்களை இன்னல் படவைத்தேன்
மாடமாளிகைகள் கோட்டை கோபுரங்களைன்
அடம்பரமாய் வாழ்ந்த சதாம்
வீடின்றி விரக்தியுடன் நிலவறையில்
வாடியே வதைபட்டு வகைதெரியாமல்
சாடிய படைகளிடம் பிடிபட்டு
சரணடைந்த வாழ்வொன்றே போதும்
மரணப் பகையினரின்
மதிகெட்ட வாழ்வின் அடையாளம்

பகை என்மீது எல்லோருக்கும் பகையென்றாலும்
நான் செய்வது நன்மையே
இராவணன், கைகேயி, கூனியின்

பகையினால்தான் இராமன் சிறப்புகள்
 உலகில் உயர்ந்து நிற்கிறது
 நால்வரான இராம இலட்சமணர்
 எழுவரானது என்பகையாலே
 இந்தி, சிங்கள, மலாய் மொழி
 தினிப்பெனும் பகையினால்தான்
 விழிப்படைந்த தமிழர்
 தம்மொழியை தரமுயர்த்திக் கொண்டனர்
 புகலிடத் தமிழர் வாழ்வை
 அயலிடக் கலாச்சாரமெனும் பகை அழிக்க
 முயல்வதைக்கண்டு முழித்துக் கொண்டதால்
 அம்மணமாகியே அழிந்து போகாது
 தம் சிறுவருக்கு தாய்மொழியை
 சம்மதமாகத் தர முன்வந்தனர்
 சுரண்டிச் சுரண்டியே சுதந்திரம் பேசி
 உருண்ட பூமியை உட்கொள்ள நினைத்து
 உலகப் பாதுகாவலன் நானே என்று
 கலகப் பகைகளை மூட்டிய அமெரிக்கா
 பலருக்கு முன்னால் தன்னை தரமிறக்கிக் கொண்டது
 பகை என்னைக் கண்டால் நகைசெய்ய வேண்டாம்
 வகைவகையாக வலிய புகழ் தருவேன் நான்

வள்ளுவன் வழியில் பண்புகள்

(சுவில் அட்லிஸ்வில் முருகானந்தா தமிழ்ப் பாடசாலை நடாத்திய நான்குநாள் சர்வதேசத் திருக்குறள் மாநாட்டில் (13,14-05-2010) ஜேர்மன் நாட்டின் சார்பில் நடாத்தப்பட்ட வள்ளுவன் வழியில் என்னும் தலைப்பிலான் கவியரங்கில் வாசிக்கப் பட்டது.)

அங்கம் முழுவதும்
காப்பியங்கள்
காவியங்கள் பூண்டு
எட்டுத் தொகையையும்
பத்துப்பாட்டையும்
எடுப்பாய் ஏற்று
சங்கம் மூன்றிலும் முத்தமிழாகச்
சரித்திரம் படைத்து
வங்கக் கடலை தாலாட்ட
வளர்ந்து வந்து
நான்காம் தமிழாய்
கண்ணித்தமிழ்
கண்ணித் தமிழாகி
நானிலம் போற்றிடும்
அன்னைத் தமிழுக்கு
அகமகிழ்ந்த வணக்கங்கள்

என்னை ஈன்றெடுத்து
நீள்புவியில் தவழவிட்டு
மன்னுபுகழ் தாய் மொழியை

தரமுடன் கற்க வைத்து
சபையில் முந்தியிருக்கச் செய்து
என்ற பொழுதில் பெரிதுவந்த
எனதருமைப் பெற்றோருக்கு
இனிய வணக்கங்கள்

வள்ளுவனார் தந்த
வளமான திருக்குறளை
தெள்ளுதமிழில் தெளிந்து
ஆய்வு செய்ய வந்திருக்கும்
ஆற்றல் மிகு ஆன்றோருக்கு
அன்பான பண்பான வணக்கங்கள்

கவியரங்கின் நாயகமாம்
தலைமைக் கவிஞருக்கும்
தகமையுடன் அமர்ந்திருக்கும்
நட்புக் கவிகளுக்கும்
என் வணக்கங்கள்

திருக்குறள் தமிழின் குரல் என்ற
மாநாட்டின் அழைப்பு குரலால்
கரம் சேர்க்க வந்துள்ள
பெற்றோரே, பெரியோரே
மாணவரே, நண்பர்களே
அனைவருக்கும் வணக்கங்கள் பல

வளம் பெறும் வாழ்க்கையை
வாழ்வதெப்படியென
பழம்பெரும் குறள் நமக்கு
பகுத்துத் தந்திருக்கிறது
மனிதனாக நீ மகத்துவமாய்
வாழ்வதெப்படியென்னும்

இனிதான வழிகாட்டியாக
நாட்காட்டிபோல்
நமது குறள் உண்டு
பலபத்து மொழிகளிலே
மொழிபெயர்த்த குறள் கண்டு
விழிஉயர்த்தும்
வெளிநாட்டார் முன்
நமது முப்பாட்டன்
வள்ளுவன் என்று சொல்லிப்
ழரிப்போம்.

வள்ளுவன் வழியில்
பண்புகள் பற்றி
அள்ளி, அலசி, ஆராய
ஆதங்கப்படுகிறேன்
குறையிருப்பின் பொறுப்பீர்
நிறைவெளில் வாழ்த்துவீர்

வள்ளுவன் தன் குறளை
கசடறக் கற்றலும்
கற்றபடி நிற்றலுமே
சிறந்த பண்பாகும்
அதிகாரம் நூற்று
பதிய வைத்து வந்து
பொருள் கூறும்
அதிமேதை வேலை எனதல்ல
அதற்கு ஏற்கனவே
பரிமேலழகரெனப்
பதின்மர் உரைகள்
உங்களிடம் உண்டு
அகல்விளக்காக

வள்ளுவன் சொன்ன பண்புகளில்
 புகலிடத்தில் எது வாழ்கிறது
 எது வீழ்கிறது என்னும்
 தகவல் சொல்வதே
 சாலச்சிறந்ததெனச்
 சொல்ல விழைகிறேன்

எளியவராய் இருத்தலே
 களிப்பான பண்பென்றான்
 தெய்வப் புலவன் ஆனால்
 தெளிவாக நிதிவலியோராய்
 நம்மக்கள் இங்கு

முப்பது வயதில் திருமணம் என்றால்
 வயதுக்கு ஒரு பவுண் என்று
 தாலிகட்டும் தரம் மிக்கவர்கள்
 முப்பால் நூல் தப்பாகச்
 சொல்கிறது என்கிறார்
 ஒரு முறை கட்டிய சேலையை
 மறுமுறை கட்டாத எளியவரான்
 புகலிடப் பெண்கள் பலர் பாவங்கள்

அன்பே சிறந்த பண்பென்றான்
 பெருநாவலன் குறளில்
 தானும் தன் குடும்பமுமாய்
 அன்புடையவராதலே அதிகம் அதிகம்
 நாம் என்று வாழவேண்டிய
 நயமான வாழ்விங்கு
 நான் என்று கூனிக் குறுகி
 நலிந்து கிடக்கிறது
 சுயநலமும் வஞ்சனையும்
 பயமின்றிப் பரந்து கிடக்கிறது

நயனுடன் நன்றி புரிந்து
பிறருக்குப் பயன்பட பண்புடன்
வாழ் என்கிறது குறள்
பிறரிடம் சரண்டுதலும்
விளம்பரத்துக்காய் வீம்புக்கு
நிதியளித்தலுமே
பதியம் போட்ட எம் பண்பு

பொது வாழ்வென்பது
பொய்யாகிப் போய் விட்டது
ஆதரவற்றோருக்காய்
கிள்ளித் தாருங்கள் என்றால்
எள்ளி நகையாடுகிறார் திருமண
வெள்ளி விழாக்களுக்கும்
பிறந்த நாள் விழாக்களுக்கும்
அள்ளிக் கொடுத்து
ஆனந்தம் கொள்கிறார்
தாய் அங்கு
பிச்சை எடுத்தபடி
தடைமுகாம்களில்
சேய் இங்கு
சுறா பார்க்க முன்வரிசையில்

பகைவளிடத்தில் கூட
பண்பாளனாய் இரு என
நயம்இல செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றும் பண்பை
வகையாகக் கற்றுத்
தருகிறது குறள்
எதிரிக்கு வேண்டாம்
நமக்கு நாமே எதிரியாகி
பண்பற்ற விழுமியங்களுடன்
படர்ந்து கிடக்கிறோம்

பண்பிலார் சேர்த்த பெருஞ்செல்வம்
 நன்பால் கலந்தீமையால்
 திரிந்தது போலும்
 என்கிறார் செந்நாப்போதார்
 சோசலில் பொய்சொல்லி
 எப்படியும் வாழலாம்
 எப்படியும் பணம் சேர்த்து
 ஆசைதீர் அனுபவிக்கலாம்
 என்பதே வாழ்வாகிவிட்டது

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்ற
 உன்னத பண்பிங்கு
 அருவருப்புக்குரியதெனும்
 அர்த்தமற்ற மாறுதல்கள்
 மலரத் தொடங்கி விட்டன

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக
 என்றான்
 பொய்யா மொழிப் புலவன்
 தோன்றுகையில் பக்கத்தில்
 பிணத்தோடு தோன்றிய
 புதிய பரம்பரைக்கு
 உரியவர்களாய் அவர்கள்
 யாரோ செய்த
 சுயநலப் பண்பினால்
 ஊரோடு கலி குழந்தது போல்
 வேரோடு கிலிகொள்ள வைத்துப்
 பலி கொள்ளும்
 படலம் தொடர்கிறது
 தேரோட வழியின்றித்
 தெருவில் நிற்கிறது

அச்சாணியும், இழகயிறுமின்றி
 களவும் கப்பமும்
 கொலையும் கடத்தலும்
 அங்கு பண்பாச்சு
 அமைதி வழியெல்லாம்
 வழுவமைதியாகிப் போச்சு
 குலை குலையாய்
 கொலையுதிர் காலங்கள்
 கூடப்பிறந்த கொடு
 நோயாகிப் போச்சு
 அங்குதான் இதுவே
 பண்பு என்றால்
 இங்கோ பண்பின் கோலம்
 அலங்கோலம்
 முத்தமிழ் விழாக்களென்றால்
 முதுகுநோவு என்று சொல்லி
 முடங்கிக் கிடக்கின்றார்
 ஒன்றெடுத்தால் இரண்டு
 இலவசமென்றால்
 முண்டியடித்து முன்வரிசையில்
 நாங்கள்
 பறந்து வருகையிலே எதையும்
 துறந்து வர்வில்லை
 சீதனமும் சாதிகளும்
 சாஸ்த்திரப் பேய்களும்
 முடநம்பிக்கை முடிச்சுகளாய்
 கூடவே வந்திங்கு
 கும்மாளம் போடுகின்றன
 மதமாற்றமென்று
 மதிமயக்கும் மகான்கள்
 இதமாகப் பேசியே

இறைவனை சாட்சிக்கழைக்கிறார்
 நிதம் இந்தக் கூத்துக்கள்
 தெருக்கூத்துக்களாக
 நிறையவே இங்கு
 சித்திரையிலா தையிலா
 புத்தாண்டு நமக்கென்று
 சித்தம் குழம்பியே
 சிந்தித்து நிற்கையிலே
 ஆலயங்கள் எங்கும்
 அழகான வேடக்கைகள்
 ஆங்கில வருடப்பிறப்பில்
 ஒங்கு புகழ் தமிழரெல்லாம்
 ஏன்றாகக் கூடியே
 அர்ச்சனைகள் செய்து
 ஆர்ப்பரித்து வணங்குகிறார்
 தாங்க முடியாத தவிப்பில்
 ஏனிந்தக் கூத்து என்றால்
 எல்லாம் வருடப்பிறப்புத்தானே
 என்று எளிய விளக்கம் வேறு

ஆழந்து சென்று
 ஆராய்ந்து பார்த்தால்
 பொங்கலுக்கும், வருடப்பிறப்புக்கும்
 விடுமுறைகள் இல்லை
 விடுமுறையான
 ஆங்கிலப் புத்தாண்டுக்கு
 ஆலயம் செல்வது
 சாலவும் நன்றென
 நயம்பட உரைக்கின்றார்
 விடுமுறையைக் கண்டு பிடித்து
 வியாபாரப் பண்புக்கு
 வித்திட்ட வீரர்கள்
 வாழ்க வாழ்க

அன்றொருநாள் ஆஸயமொன்றுள்
நின்று கவனித்தேன்
உற்சவ அறிவிப்பை
பாலன் யேசு பிறப்புக்கு -
சிவனுக்கு பாலாபிசேகம்
பகல் நடக்குமென்று
ஆலாவர்ணமாய் அறிவிப்பு
எம்மதழும் சம்மதமென
ஏங்கிலிட வேண்டாம்
நோக்கமும் ஊக்கமும்
உழைப்பை நோக்கித்தான்
உன்னத மக்களின்
உயர்ந்த பண்பிதுவாகும்

வட்டிக்கு விடுவோரும்
வாக்குச் சீட்டுப்
போடுவோருமென
ஏமாந்த சோணகிரிகளிடம்
ஏப்பம் விடுபவரே
எக்கச்சக்கமிங்கு

துறந்தவன் துறவி என்பது
மறந்து போய்
பறந்து பறந்து
பணம் சேர்ப்பது
துறவறம் என்றாகிப் போச்ச
காளிமாதா ஜோதிடம் சொல்லும்
ஆந்திரத்துச் சாஸ்த்திரியும்
ஆவி அமுதாவும் - இங்கு
அவதார புருசர்கள்
தமிழகத்து அறிஞர்களின்

வருகைக்கு
 தரங்கெட்ட விமர்சனங்கள்
 சபையெல்லாம் வெறுமைதான்
 சாத்திரியும், சாமியாரும்
 என்றால்
 கோத்திரமும் குறிப்பும் கொண்டு
 காத்திருப்பு நாட்கணக்காய்
 நித்தியானந்தா
 பிரேமானந்தா என்ன
 இன்னும் பலநாறு பேர்கள்
 சாமி என்று வந்தாலும்
 ஆனந்தமாய் கைகொடுத்து
 கவிழ்ந்து போக
 நாங்கள் தயார்
 முடக் கொள்கைகளை
 முக்கிய விளம்பரங்களாக்கி
 வியாபாரம் செய்கின்ற
 தொலைக்காட்சிகளெல்லாம்
 தொல்லைக் காட்சிகளாச்சு
 பத்துப் பாட்டெல்லாம்
 பயனற்றதாகிப் போச்சு
 வித்தும் பிழையாகி
 விதைப்பும் மாறிப்போய்
 குத்துப்பாட்டே
 குதாகலமென்றாச்சு
 முப்பது யூரோ கொடுத்து
 முழந்தாளிட்டு வணங்கி
 கன்னிப் பெண்கள்
 குரு ஆசியும்,
 அருள்வாக்கும்
 பெறுகின்ற பேறுகளாய்

காட்சிப்படுத்தல்கள்
 நம்முறில் நிறைய உண்டு
 இளைஞரெல்லாம்
 விரும்பியபடியே
 இன்பமாக ஜோப்பாவின்
 அலங்கோல வாழ்வினுள்
 அமிழ்ந்து போகிறாரென
 கட்டாக்காலிகளாய்
 கெட்டழிந்து போகிறாரென
 கூட்டிவந்து கால்கட்டுப்
 போட்டு வைத்தால்
 குடும்பமாய் இருப்பது
 அவர்களுக்கு
 இடும்பையாய் இருக்கிறது
 தும்மலுக்கும் குறட்டைக்கும்
 கம்மலுக்கும் என்று
 காரணங்கள் சொல்லி
 சம்மதமாகவே விலகிப் போகும்
 விவாகரத்துகள் விதம் விதமாக
 விட்டுக் கொடுப்பே
 விலையுயர்ந்த பண்பென்றால்
 விலை என்ன என்கின்றார்
 விளங்காத இளைஞர்கள்
 கூட்டான குடும்பப் பண்பு
 எட்டாக் கனியாக எட்டிக்காயாகக்
 கசக்கிறது இங்கு
 அன்பும் அறனும் உடைய
 இல்வாழ்க்கையே
 பண்பென்றான் வள்ளுவன்
 பணமும், வீடும்,
 நகையும் உடைய

இல்வாழ்க்கையே
 பண்பென்கிறார் நம்மவர்
 மணவினைகள்
 முடித்து வைக்கும்
 மனைவியர்கள் ஆட்சி இங்கு
 பெரும்பான்மை
 இளங் கணவர்கள் பாவம்
 கற்றவர்கள் பெற்றவர்கள்
 கருத்துக்கள் காலாவதியாகிப் போய்
 கனகாலமாச்சு
 மைத்துனர்கள் மைத்துனிகள்
 மந்திரிகள் ஆகிலிட்ட
 தந்திரங்கள் தாராளமாகவே
 அல்தரும் அந்த சுகம்
 அற்றுப் போய்விடும் என்று
 பல்லிழித்துப் பதுங்கி
 தலைகவிழ்ந்து நிற்கும்
 பதுமைக் கணவர்கள்
 பதுமையாய் இங்கு நிறையவே

பூப்புனித நீராட்டு விழாக்கள்
 பூலோகமெங்கும்
 புதுமைகள் நிகழ்த்தும்
 பூங்காவனங்களாச்சு
 கொள்முதலுக்கென்று சொல்லி
 கொள்கலன்கள் சுமந்தபடி
 இந்தியா சென்று வருவதே
 இயல்பான நடப்பாச்சு
 போத்தீஸ், குமரன் சிலக்கெனப்
 பொறிக்காத உடைகளைல்லாம்
 உடுப்பதே அகெளரவமென்றாச்சு

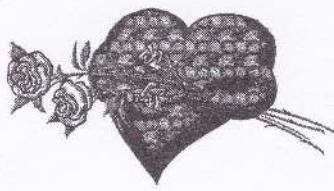
சிற்றுரூர்தி ஊர்வலம் ·
 சிறப்பல்லவென்று சொல்லி
 உலங்கு வானுரூர்தியில்
 உலகறிய ஊர்வலங்கள் - அதுவும்
 உகந்ததல்லவென்று இன்று
 குதிரை வண்டியில்
 கதிரை போட்டு
 சதிராட்ட ஊர்வலம்போல்
 கன்னி ஊர்வலம்
 களிப்பாய் நடக்கிறது
 சந்தணம் மெத்தியதால்
 சுந்தர மேனியில்
 பூசுகிடம் தெரியவில்லை
 இரவல் சேலையில்
 இது நல்ல கொய்யகம்தான்
 தமிழரின் சடங்கெல்லாம்
 தாறுமாறாகிப்போய்
 வீடியோ வித்தகர்கள்
 விதித்ததே சடங்கென்றாச்சு
 முதியவர் யாரும்
 முறை பிழையென்றால்
 பெரிசு சும்மா கிடவென்று
 கரிசனையான கண்டிப்பு வேறு
 மொய் எழுதும்போதுகூட
 மெய்யான அன்பில்லை
 வாங்கிய பணத்துக்கு
 வட்டி போட்டுக் கொடுக்கும்
 வீங்கிய விதிமுறைகள் -
 எழ்மைத்
 தாங்கிடும் தர்மசங்கடங்கள்

தமிழர் உடைகள் எல்லாம்
 தரம்மாறிப் போய்
 அவல நிலையாச்சு
 குஜராத்தும், ராஜஸ்தானும்
 எமது உடையலங்கார
 உற்பத்திச் சாலைகளாச்சு
 சினிமா தந்துவிட்ட
 சிறுமைத்தனங்களுள்
 முதன்மை நம்
 உடைக்குத்தான்
 பண்புடையார்
 பட்டுண்டு உலகம்
 என்றான் வள்ளுவன்
 அன்பும் அறனுமாய்
 பிறருக்காக வாழும்
 எண்ணம் கொண்ட
 புண்ணியவான்கள்
 இன்னும் இங்கு
 வாழ்வாங்கு வாழுவதால்தான்
 உலகம்
 இன்னும் வாழ்கிறது

வள்ளுவன் சொன்ன
 பண்புகளை
 மதிப்பவர் சிலரும்
 மிதிப்பவர் பலரும் என்பதே
 புகலிடத் தமிழரின்
 புதிய சமுதாயம்

பாருக்கே
 பல்கலை சொன்ன
 பகுத்தறிவாளன்
 வள்ளுவன் வழியில்
 பண்புடன் வாழ்வது
 பழுத்த பலாக்கனி போல
 தித்திப்பானது
 கோரிக்கையற்றுக் கிடக்கிறது
 வேரில் பழுத்த பலா
 யாரிடம் நோவோம்
 யார்க்கெடுத்துரைப்போம்
 வாய்ப்புக்கு நன்றி வணக்கம்

மேந்துமரன்

இங்மாலன் வாசனை

MANN (ERDE) MAGAZIN

V. Sivarajah

Am Windhövel 18a

47249 Duisburg

Germany

இந்நாலாசிரியரைப் பற்றி...

இளவாஸலையைச் சேர்ந்த தமிழ்மணி திரு. க.அருந்தவராஜா அவர்கள் புலம் பெயர்ந்து ஜேர்மன் நாட்டில் சோன்ற் நகரில் வாழ்ந்தாலும் தாயகத்தையும் தாய்மொழியையும் சுவாசமாய் கொண்டு கலிகத, பேச்சு எழுத்து என பல துறை களிலும் புகு பெற்றவர்.

தமிழ் வாழ்ந்தாலே தமிழர் நாம் தலை நிமிரணம் என்பதில் உறுதி கொண்டு புலம்பெயர் மாணவர்கள் தாமிழ்மொழிபில் மேன்மையுற இருபது ஒண்டுகளுக்கு மேலாக ஜேர்மன் தமிழ் கல்விச் சேவை மூலமும் தான் வசிக்கும் சோன்ற் நகரத்தில் உள்ள நாவலர் தமிழ் பாடசாலை மூலமும் அயராது உழைப்பவர்.

அது மட்டுமன்றி ஈவிள் நாட்டிலுள்ள முருகானந்தா தமிழ்ப் பாடசாலை, ஹரே கிருஷ்ண தமிழ்ப் பாடசாலை ஆகியவற்றுக்கு ஆலோசகராக ஆணிவேராக இருந்து அப்பாடசாலைகளின் விழாக்களில் துவறாது பங்கு பற்றி அப் பாடசாலை களில் வளர்ச்சிக்கு பெறும் பணியாற்றி வருபவர்.

தான் மாத்திரமன்றி மற்றவர்களும் அனைத்து துறைகளிலும் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்ற நல் நோக்கத்தில் வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கும் களிஞர்களுக்கும் இக்கழும் இக்கழும் கொருத்து உதவுபவர்.

இஞ் தந்தையாக, சுகோதாரனாக, பெரியவராக தமிழ் சமூகம் முன்னேற எல்லா வழிகளிலும் உழைக்கும் அவரது சமுதாய அங்கத்தையை அன்மாவின் வாசனை என்ற களிதைச் சுரத்தின் களிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. முட நம்பிக்கைக்கு எதிரான கோபம் புலப் பருகின்றது. ஈன்றவர், இனைந்தவர் மீதான அன்பு காணப்படுகின்றது. கல்வியில் சிறந்த கம்பள் வள்ளுவங்கரும் பற்றிப் பாழு களிதை களில் அவரது புதைய மினிர்வின்றது. இக்களிதைத் தொழுதி சமூக அங்கறை கொண்ட களிஞரின் உள்ளச் சிதறல்கள்.

தமிழ்மணி, திருமதி. சிரோஜாஸ்வரி வாச்சன்
பொறுப்பாளியர்

முருகானந்தா தமிழ்ப் பாடசாலை
அட்சிலின்யில், சுவாசமாந்து.

12-04-2012